

tabor 12

taborniška revija
letnik XLIX

2004
550 SIT

INTERVJU * TVU

POTEPANJA

- 4 Intervju
7 Tabor na obisku
10 Jesenovanje RST
12 Živi resnično življenje,
ne zadetega
14 Teden vseživljenjskega
učenja v RJZ

STROKOVNO

- 31 Dnevnik učitelja kitare
32 Nasveti za vodnike
34 Astronomija
36 Izleti v naravo
38 Predstavitve rodov
39 Kosobrin
40 Taborniška fotografija

AKTUALNO

- 15 Aktualno
16 Taborniške novice
20 Statut
22 Tema meseca
25 Kazalo 2004
28 Od rodov
30 Mednarodne strani

RAZVEDRILO

- 42 Faca
44 Dotik
45 Ježkov kotichek
46 Stric volk
46 Igra
46 Rebus
47 Nagradna križanka

KDAJ?

11. in 12. december

KAJ?

Luč miru iz Betlehema

KDO?

Po Sloveniji

2005

8. januar

Glas Jelovice (SK)
Škofja Lokaglasjelovice@rutka.net
jbernik@kss-loka.si

28. - 29. januar

ZOT (Rod XI. SNOUB)
Mariborzot@rutka.net
bojan.krizan1@guest.arnes.si

21. - 27. februar

Zimske počitnice (ostali)

22. februar

Dan ustanovitelja
Founder's day/thinking daywww.scout.org
www.waggs.org

28. februar - 6. marec

Zimske počitnice (LJ in MB)

11. - 13. marec

Seminar za organizatorje in
izvajalce taborjenjpisarna ZTS (01/300 08 20)
ZTS@rutka.net

taborniška revija
letnik XLIX 2004

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot
Pomočnik urednika: Miha Bejck
Urednik fotografije: Blaž Verbič
Urednica priloge Medo: Meti Buh
Urednik priloge Gozdovnik: Aleš Skalič
Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak
Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Borut Cerkvenič, Tanja Cirkveničič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Frane Merela, Dušan Petrovič, Tadej Pugej, Iris Skrt, Matic Stergar, Tomaž Sinigajda in Goran Tomšič.

Lektoriranje: Marta Lešnjak
 Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR financira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izvida je 550 SIT, letna naročnina je 4700 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak prvi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesint d.o.o., Ljubljana.

Tabor je tiskan na papirju SORA mat lux, proizvajalca Goričane, Medvode d. d.

Številka je bila tiskana skupaj s prilogo v nakladi 3800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Blaž Verbič

Pisanje novoletne čestitke dedku Mrazu na Veselih srečanjih v Ljubljani.

UVODNIK

Medo in Gozdovnik - nikoli več?

Zgodilo se je pričakovano. Medtem ko se je Izvršni odbor že pred časom odločil, da ukine prilogo Gozdovnik, je tokrat starešinstvo potrdilo (s sprejetjem predlaganega finančnega načrta), da izbrisemo poleg Gozdovnika tudi prilogo Medo. Poleg vseh drugih razlogov, ki bi jih lahko v analitičnem duhu navedli, je prvi in najbolj važen razlog varčevanje. Revijo Tabor in prilogi bi namreč hkrati težko financirali. Ampak Tabor bomo težko financirali vse dotlej, dokler ne bomo pobegnili obstoječi miselnosti. Kdaj bomo začeli na Tabor gledati kot na naložbo, na sredstvo neposrednega informiranja članov rodov in njihovih staršev, ne nazadnje kot na učinkovito marketinško orodje? Vse to bi lahko dosegli, pa ne bomo. Tistim, ki želimo to doseči, nam na starešinstvu vedno znova zavežejo roke. Lažje je blokirati in nergati. Precej lažje, kot pa sam zavihati rokave in prevzeti odgovornost.

Večina na Tabor gleda skozi prizmo pridobitno naravnane revije. Ne gre le za trčenje dveh različnih filozofij - pridobitniške in nepridobitniške. Redki razsvetljeni umi nemočno prepričujejo ostale. Na primer na sejah starešinstva. Ugibam, zakaj nemočno. Argumenti so odlični, pa vseeno ne prepričajo prepričanih, čeprav je prepričevanje prepričanih že v osnovi brezupno dejanje.

Torej zakaj? Nekateri načelniki in starešine območnih organizacij se še vedno ne zavedajo, da so območne organizacije podaljšana roka ZTS, čeprav jih voli "baza" - predstavniki rodov. In zato še vedno sveto prisegajo, da za nekatere odločitve nimajo "mandata" svoje "baze". Logična posledica je, da pravzaprav delajo ravno tisto, kar naj ne bi počeli. Taka miselnost nas bo v prihodnosti še drago stala. Sredi devetdesetih je Milkova barka plula jasno in se spretno izogibala čerem. A ste sploh opazili, da smo medtem močno skrenili s poti? S tem ne mislim povedati, da sedanji načelnik ZTS vodi organizacijo slabo. Enostavno smo se ujeli v začaran krog diletantov, ki so na sejah starešinstva ogrozili prihodnost celotne organizacije. Prepričan sem, da bodo to počeli tudi v prihodnje. Zadeva je prav paradoksalna. Organizacija je postala ujetnik t.i. revežev, ki vsaj mislijo, da so reveži, in bogatih diletantov. Čeprav je revščina samo dokaz njihove lenobe oziroma nesposobnosti. Na srečo je v Sloveniji še nekaj neokuženih območnih organizacij. Vprašanje pa je, ali so slednje skupaj z načelnikom ZTS sposobne počistiti nesnago?!

V obstoječi miselnosti smo se morali odločiti, kaj želimo z revijo. Naročniški koncept ali glasilo organizacije. Časi nekaj tisoč naročnikov revije in izdatnega financiranja s strani države so že dolgo mimo. Takrat, ko se je "državna pipa" zaprla, se je začela agonija Tabora. Ta traja še danes in že davno je napočil čas, da dolgoročno in kakovostno rešimo prihodnost revije in posredno nekaterih ključnih vprašanj organizacije nasploh. V reviji do marca sprememb ne bo. Razen ene, seveda, poslovlili smo se od Medota in Gozdovnika. V mesecu aprilu pa se obetajo občutne spremembe. Trenutno je projekt šele v pripravi, zato več o tem v prihodnjih številkah. V bistvu o spremembah pišem na pamet, saj v trenutku pisanja uvodnika še nisem prejel navodil IO-ja.

Da ne pozabim. Starešinstvo se je v še eni farski odločilo, da je Tabor prioriteta ZTS. Hvala vam za razsvetljen um. Ob tem premetavanju naše organizacije ob čerem sem decembrsko vzdušje popolnoma postavil v ozadje. Naj se vam v veselem decembru dogaja!

Aleš Cipot

INTERVJU Maruša Baša

Gašper Rupnik

Rodil se je sredi sedemdesetih v Postojni, s taborništvom živi že več kot 16 let. Poznamo ga kot starešino južnoprimorsko notranjskega območja, inštruktorja 2. stopnje, vodjo več vodniških tečajev, vodjo varnostne službe na zletu v Tolminu in Pow wow-u, mentorja na vodniških in inštruktorskih tečajih, vodnika, člana Rodu kraških viharnikov Postojna in skavta.

"Gospod" Gušter. Foto: Tamara Fajdiga.

Ko je bil Gašper Rupnik še najstnik, in je že bil Gušter, je vedno mislil, da bo lahko svojo romantično taborniško idejo prenesel v svoj gozdarski poklic. Danes je po poklicu nekaj čisto drugega, na to ga je pripravilo tudi delo v taborniški organizaciji - naučil se je, da se je treba prilagajati, spremembe pa prinašajo nove izzive.

"Ko stvari postanejo samoumevne, so potrebne spremembe, saj ni več novih idej, ustvarjalnosti, ni ciljev, ni zadovoljstva in ni uspehov. Končati pa je treba, ko je najlepše!", je še dodal.

Taborništvo je del tvojega življenja že zelo dolgo. Kako se je vse skupaj sploh začelo?

V taborništvo sem vstopil z 12 leti, ko sem prvič šel na taborjenje. V spominu mi je najbolj ostal "Robinzonov otok", preizkušnja na taboru v Puntiželi. Dva dni smo z vodom in vodnikom preživeli sami; to je bila avantura, ki je danes skorajda ni več. Na taborjenje smo se takrat peljali z vlakom. Naslednje leto sem bil že na predhodnici, taborniki so me popolnoma prevzeli.

"Vse kar se mi je zgodilo, se mi je zgodilo pri tabornikih!"

Kako je potekala tvoja pot v organizaciji?

S 14 leti sem šel na vodniški tečaj, naslednje leto sem opravljal funkcijo vodnika enega od dveh preostalih vodov v društvu. "Rangerje" sem vodil vse

dokler mi člani niso "zrasli čez glavo" - spoznali so, koliko in česa so zmožni. Praktično vsi so opravili vodniški tečaj in nastalo je jedro novih Viharnikov. Kasneje sem imel še en vod, a le 2 leti, saj je v rodu primanjkovalo vodnikov.

Bil sem tudi načelnik, starešina, blagajnik ... Opravljal sem praktično vse funkcije, ki so potrebne za delovanje društva. Tudi kahal sem, na zimovanjih in taborjenjih. Zelo veliko sem se naučil kot načelnik južnoprimorsko notranjskega območja, delal sem skupaj z Makucem, ki je bil takrat starešina območja. Danes jaz opravljam to funkcijo, načelnik je bil najprej Jess, sedaj je načelnica Caty. Mislim, da sva bila z Jessom zelo dinamičen team, z idejami in zagonom iz inštruktaž sva se neverjetno dopolnjevala. Caty je "OK". Meni pa se pozna, da sem iz ene druge generacije.

Torej, doživel si že veliko. Je kje zate še kak izziv? Kje se vidiš v prihodnosti?

Izzivi se vsak dan pojavljajo v mojem "privatnem" življenju, verjamem, da bodo tudi v taborništvo še prišli novi izzivi. Rad bi bil aktivna grča, ki je vedno na voljo za pomoč v društvu in tudi širše.

Z dogodivščine na inštruktorskem tečaju.
Foto: Rade Pribakovič.

Si sodeloval tudi pri pripravi inštruktorskih tečajev?

Da, mentor sem bil 3 leta, vendar sem se nato umaknil. Bil sem mnenja, da je v Gozdni šoli kader zastaral. Sem pa ostal še dve leti kot kanarček.

Kaj pa, če bi ti danes kdo ponudil vodenje inštruktorskega tečaja? Bi to sprejel?

Ne bi. To bi zavrnil, ker imam trenutno premalo časa, da bi to nalogo res dobro opravil.

Vodja tečajev, vodja varnostne službe na dveh večjih taborih, vodja društva, vodja območja ... Prav gotovo te pozna že večina tabornikov. Po čem bi rad, da si te zapomnijo?

Zapomnili si me bodo po čemer bodo sami hoteli. Verjamem pa, da sem kdaj komu kaj "ušpičil" in komu tudi zagrenil kak trenutek, a v življenju ni vedno vse samo lepo.

Ob 50-letnici RKV si bil v organizacijskem odboru postojnskega orientacijskega tekmovanja, POT-a. Kaj lahko poveš o tem projektu?

Hoteli smo ponuditi nekaj posebnege, drugačnega in mislim, da nam je to takrat tudi uspelo. POT 2001 je bil iz-

vrstno zastavljen projekt, bil sem desna roka Petra - Kekca, vodje tekmovanja. Skupaj z ostalimi prizadevnimi člani smo poskušali približati doživetje narave in tekmovalnosti človeškega duha "zdogočasenim" tabornikom. Večina tistih, ki so se udeležili prvega, se je prijavila tudi na drugi POT, ostali na žalost niso sprejeli tega izziva. Da so dandanes tovrstna doživetja zelo priljubljena, pa kaže ARS, ki je izjemna nadgradnja osnovne ideje.

Zakaj, misliš, da se potemtakem POT ni obdržal?

Razmišljanja avanture željnih tabornikov so še vedno v slogu "poceni članarina - poceni startnina", kar pa je pravzaprav nemogoče.

V zadnjem času se veliko govori o morebitnih spremembah v ZTS. Kakšno je tvoje mnenje o novih vejah?

Starostne skupine moramo prilagoditi situaciji in novemu šolskemu sistemu in sicer po starosti in po primerčnosti programa. Uvajanje novih vej se

mi zdi nepotrebno. Grč je v organizaciji tako malo, da smo lahko vse v eni starostni kategoriji, sploh ker je to organizacija mladih za mlade. Težnja po delitvi grč v dve skupini pravzaprav izvira iz nedoraslosti mlajših grč in nesprejemanju njihove nove vloge v organizaciji. Če najdeš svojo vlogo, si lahko v njej še 20 let ali pa za vedno.

O članarini?

Članarina je po mojem mnenju prenizka, ker tudi na ta način pokažemo koliko se cenimo. Izkušenj, ki jih član dobi npr. v 14 dneh na taborjenju, se ne da ovrednotiti. Že en sam izlet v hribe stane toliko kot letna članarina v večini naših društev.

Pa o spreminjanju kroja?

Vprašati se je treba, kaj je sploh pomen uniforme. Predstavlja nekakšno zaščitno znamko - "produkta" taborništvo. Če hočemo postati in ostati prepoznavni, moramo ostati pri tem kar imamo. Vsakršno radikalno spreminjanje taborniškega kroja je le izguba energije, časa in ljudi, ki bi se lahko

"Kaj je bolj pomembno? Kako izgledaš ali kaj čutiš?"

ukvarjali z nečim bolj koristnim. Seveda so potrebne določene korekture v samem kroju uniforme, predvsem ženski model srajce in bolj "komot" hlače. Mislim, da so rutice v redu. Mogoče bi lahko imela grčevska rutka kakšno umirjeno obrobo.

Katera je bila tvoja zadnja akcija, katera bo naslednja?

Zadnja akcija, pri kateri sem tvorno sodeloval, je bil lanski vodniški tečaj na Mačkovcu. Aktivne udeležbe za prihajajoče akcije nimam načrtovane, rad se bom udeležil vsake akcije, ki se bo zgodila na tem koncu Slovenije.

Napake v tvoji taborniški karieri?

Kar nekaj jih je. Največja? Prepozno sem spoznal, da je taborništvo neke vrste "potuha" in pribežališče, kamor se zatečemo pred pravimi življenjskimi izzivi in živimo svojo "romantično" utvaro. Resničnost življenja, ki ga živimo pa nas večkrat dodobra pretrese. Taborništvo je pač tako lepo!

V gozdni šoli. Foto: Puggy.

"Kljub temu, da je taborništvo šola za življenje, nas včasih pusti na cedilu."

Sergeja Bogovič, foto: arhiv RSD

TABOR NA OBISKU

Sivi dim Krško

Taborništvo v Krškem že od samega začetka (l. 1986) niha na tehtnici – iz nekaj članov je nastal številen rod, kateremu je začelo članstvo upadati, se spet dvignilo, padlo in danes se zopet trudijo, da bi v svoje vrste privabili čim več mladih in mladih po srcu. Zgodovino rodu in njegovo delovanje danes vam bom predstavila z Meto in Robijem.

Meta: »Kasneje l. 1993 pa je Matjaž Palčič iz Kočarije začel s taborniškimi krožki in me preko družinskih poznanstev povabil, da postanem blagajnik krožka, a sem z odločitvijo odlašala tako dolgo, dokler se ni sin Jaka odločil, da tudi sam postane tabornik.«

Meta: »V krožku nas je bilo okoli 40. Imeli smo veliko zahtevnih pohodov, Matjaž je organiziral tudi prvo zimovanje z enim od rodov iz Ljubljane in za tem prvo taborjenje v Adlešičih ob Kolpi, po katerem smo se v krožku tudi zagreto začeli pogovarjati o registraciji društva in tako poslali vlogo na ZTS. Ime društva smo zaradi zgodovinskih razlogov obdržali, znak pa spremenili.

Meta: »Leta 1994 smo bili že registrirani in s tem letom začeli organizirati taborjenja v Soteski ob Krki, kjer je prvo leto vodilo tabor šest odraslih, vendar se je le-ta zaključil predčasno in na zahtevo župana občine smo po taboru nekateri posamezniki takoj odšli na inštruktorski tečaj. S tem se je kasneje spremenila tudi struktura našega društva in dodeljena mi je bila vloga starešine.

Meta: »V Krškem se je vse skupaj začelo l. 1986 kot društvo tabornikov Sivi dim, ki ga je vodil g. Stane Dvoršek, vendar je le-to po dveh letih delovanja propadlo.«

Meta: "Ime društva smo zaradi zgodovinskih razlogov obdržali - Sivi dim, ker imamo v centru mesta tovarno Celuloza, iz katere se vse dni kadi, znak rodu pa spremenili."

Meta: »Z občino smo tesno sodelovali tudi kasneje in korak za korakom od njih dobivali finančna sredstva, s katerimi smo plačali vodniške tečaje in tako okrepili kader. Rod se je postopoma širil in pridobival člane, vse dokler niso posamezniki v vodstvu začeli postopoma zapuščati društvo zaradi drugih interesov, ki so jim v življenju dali prednost.«

Meta: »Tudi sama sem s septembrom predala funkcijo, ker se sama nisem počutila več dovolj »elanasto« za delo, a tabornica ostajam in še vedno se udeležujem akcij, ki me privlačijo in na katere si sama želim.«

Robi: "Člani vodstvenega tima prevzemajo projekte za daljše ali krajše obdobje; hkrati delujemo po principu procesno-mrežne organizacije."

Vodstveni tim rodu

Robert Dvoršek - vodja

Urška Meke - članica

Sergeja Bogovič - članica (+PR)

Mateja Kaplan - članica

Simon Urbanč - član

Katja Baškovič - članica

Miha Jaklič - član

Naš taborni prostor je v Soteski ob Krki (med Novim mestom in Žužemberkom). Gre za kar precej veliko gozdno jaso, ki jo na eni strani meji reka Krka (od časa do časa nas tudi preseneti na nogometnem igrišču ali obišče v šotorih), na drugi pa kočevski gozd. Tabora se navadno vsako leto udeleži od 40 do 60 taborečih, med katerimi prevladujejo MČ-ji. Za pester program skrbijo vodniki, ki k sodelovanju povabijo tudi vojake, policijo, lovce ...

Kaj je prineslo novo vodstvo rodu?

Robi: »V rodu smo se po zamenjavi vodstva srečali s precejšnjo luknjo v kadru. Slednji je bil zelo mlad, neizkušen. Hkrati je bila v rodu prisotna relativno nenavdušujoča organizacijska klima. Skratka, potrebno se je bilo ponovno poglobiti v bistvo organizacije – na novo spoznati poslanstvo, določiti vizijo, prečesati program, delati na izboljševanju odnosov. Mislim, da nam je vse to v določeni meri že uspelo; vendar se vse to temeljiteje spreminja na daljši rok – in na tem tudi delamo.«

«Spremembe so bile potrebne. Tako je čutila velika večina. V organizaciji je sicer bilo nekaj pomislekov, vendar je naš namen organizacijo narediti NAŠO – to pa pomeni timsko delo in participacijo vseh; s tem ustvarjamo konsenz – saj se vsakogar upošteva.

Kakšen mora po tvojem mnenju biti lik starešine rodu?

Robi: »Lik starešine v klasičnem smislu (in kakršen je v rodovih precej prisoten) je preteklost. V tako spremenljivi družbi in okolju mora starešina biti med ključnimi elementi organizacije. Ves čas mora poznati situacijo in skrbeti, da društvo deluje odprto, sodobno in v harmoniji ter udejanjati bistvo taborniškega gibanja.

Kako vidiš rod v prihodnosti?

Robi: »Naš rod bomo seveda skupaj razvijali po načelih, o katerih sem govoril. Zato mislim, da je prihodnost ne le v odličnem programu, ampak tudi v organizaciji, ki je v družbi zaželeno, spoštovano in se zavzema za prava taborniškavskavtska načela.«

POTEPANJA Tanja Cirkvenčič in Katja Arnuš

Menjam zimovanje za jesenovanje

Jesenovanje RST

Ali nam lahko jesensko sonce in pisani gozdovi nudijo dovolj možnosti za kvalitetno večdnevno taborniško akcijo za naše člane v primerjavi z zasneženimi pobočji, ki kar sama kličejo po sankanju, kepanju in snežakih? Ali taborniki v mestih z zimovanji sploh še lahko konkuriramo poplavi ponudb raznih smučarskih šol, delavnic in drugih aktivnosti, ki jih osnovnošolci dobijo v času zimskih počitnic?

Malce truda in dobre volje, pa je zagorel tudi ogenj, čeprav so bila drva precej mokra. Zato pa so bile pečene hrenovke in tvist toliko slajše!

V Domžalah smo se kljub dolgi tradiciji uspešnih zimovanj odločili norčije na snegu zamenjati za nekaj dni intenzivnega druženja, zabave, zanimivega taborniškega programa in spoznavanja narave med jesenskimi šolskimi počitnicami.

Zimovanje Rodu skalnih taborov so nekateri MČ-ji in GG-ji vsako leto nestrpno pričakovali in se jih tudi redno udeleževali. A po podrobnejšem pregledu smo ugotovili, da je takih otrok vse manj, v mestu pa se je vsako leto pojavilo več drugih možnosti za aktivno preživljanje zimskih počitnic za otroke. Poleg tega pa si je vedno več staršev pozimi vzelo dopust in otroke odpeljalo na smučarske strmine.

Kljub pestremu programu, propagandi ter motiviranju otrok in staršev je bila udeležba na zimovanjih relativno nizka. Tako smo bili z vsako zimo bolj na trnih, ali bo izvedba sploh mogoča, saj smo stežka dosegali minimalno število prijavljenih. Kljub temu, da smo na koncu zimovanje vedno uspešno izpeljali, smo vedeli, da zmoremo več in začeli razmišljati o spremembah. Zima in sneg nudita veliko možnosti za zabavo otrok. Sankanje, kepanje, snežaki in druge zimske radosti lahko kaj hitro postanejo nadomestilo za prave taborniške aktivnosti in s tem potuha vodstvu. Organizacija jesenovanja vsekakor zahteva več truda in bolj zanimiv program, s katerim privabimo starše, da nam za nekaj dni zaujajo svoje otroke.

V RST smo sprejeli izziv in za nami je prvo uspešno, številčno in zabavno jesenovanje. Preživeli smo štiri čudovite dni v koči v Borovcu v osrčju kočevskih gozdov.

Vodniki in kuhar so se v karaoke čisto vživeli. Prave zvezde imajo poleg izdelane koreografije in glasbene spremljave tudi izvirne kostume.

Otroci so se zabavali, utrdili vodov duh, spoznali nove prijatelje in se veliko novega naučili.

Dnevi so bili natrpani z izleti po okolici, spoznavanjem pragozda, kurjenjem ognja, postavljanjem šotora iz šotorskih kril, urejanjem vodovih koticov, igrami ter pečenjem hrenovk in twista. Ob domislicah iznajdljivih vodnikov je tudi navaden sprehod lahko prava dogodivščina. Otroci so sami hodili po preprostem zemljevidu gozdne učne poti, spotoma pa šteli markacije. Seveda je tistega, ki je vse preštel pravilno, ob prihodu v dom čakala sladka nagrada. Tudi v slabem vremenu ni bilo dolgčas, saj je bilo treba dom po taborniško opremiti. Stene so bile polne plakatov, risbic in besedil taborniških pesmi, ki so jih ob spremljavi kitare že drugi večer obvladali tudi najmlajši.

Ob večerih so se vodi predstavljali s skeči in pesmicami ter zabavnim programom, ki so ga pripravljali tako udeleženci kot vodniki. Sicer pa za tabornike noč ni ovira, da se ne bi odpravili v naravo. Tako so se vsi preizkusili tudi v nočni orientaciji ter nočnih igrah. Zadnji večer je bil namenjen slovesnemu pohodu z baklami in zadnji "Dan je šel" smo odpeli v soju svečk, ki so razsvetljevale travnik pred domom še pozno v noč.

Nova rodova akcija je privabila več otrok, kot bi jih upali pričakovati na zimovanju, domov pa so se vrnili nasmejani, polni novih izkušenj in odločeni, da grejo na jesenovanje tudi naslednje leto. Tudi starši so bili zadovoljni, saj večdnevne taborniške akcije med počitnicam predstavljajo tudi obliko varstva za njihove otroke. Tako so ti sicer sive in dolgočasne počitnice preživeli v najboljši družbi, v naravi in na zabaven, zanimiv in pester način. Z jesenovanjem je bilo zadovoljno tudi vodstvo, ki v glavah že kuje nove načrte, izboljšave in popestritve za naslednje leto in kot kaže smo v Rodu skalnih taborov letos začeli z novo tradicijo.

Tudi Morski psi so se imeli fino, ko so spoznavali kočevski pragozd in šteli planike, ki so označevale gozdno učno pot.

Zapleteno in zavozlano je bilo samo med igro, pa še ta gordijski voz je smo uspešno razpletli.

Medvetkov vodnik ni prepričal, da bi T v svojem imenu zamenjali z D-jem. Oni so pač čisto posebna medvedja pasma, s čimer slovnična pravila nimajo nobene zveze.

Živi resnično življenje, ne zadetega

November je bil mesec preventive na področju drog in drugih zasvojenosti

Droge so bile že od nekdaj sestavni del življenja ljudi, le da je včasih človek lahko dobil opojne substance zgolj v naravi. Danes pa vemo, kako gre, za denar se dobi vse, če pa tega ni, se da že z malo kemijskega znanja v kuhinji zvariti hormonsko učinkovino. Pa vendar se tu postavlja vprašanje, zakaj človek sploh posega po drogi!?

Zna biti, da pod pritiskom odgovornosti, ki je ne more, na zna, ali pa zgolj noče nositi, temu pa sledi umik v svet neresničnega. Konec koncev pa je to tudi edina stvar, ki jo droge lahko nudijo - beg pred resničnim življenjem.

V okviru preventivnega meseca novembra v boju proti vsem oblikam zasvojenosti je potekala tudi akcija pod geslom **Osveščen, ne zadet**. Zavod Janeza Smrekarja, projekt Skala in Urad za droge so v sodelovanju z Uradom za mladino letos prvič organizirali mladinsko ulično vzgojo z **Busom veselja** pod sloganom **Pusti šus, hajd na bus!** Ta se je najprej ustavil v Ljubljani na Kongresnem trgu, nato v Laškem, Brežicah in na Jesenicah. Obiskal pa je tudi Mursko Soboto in Velenje. Bus veselja pa je bil tako vesel zaradi kviza, risanja grafitov, hoje s hoduljami, projekcije risanege filma, zloženk, družabnih iger in debatnega kotička.

S tovrstnimi akcijami se je skušalo dvigniti raven osveščenosti o prepovedanih drogah, promovirati življenje brez droge in tako zmanjšati tabuiziranost teme ter stigmatizacijo uporabnikov. Po besedah direktorja Urada za droge Milana Kreka je zasvojenost bole-

zen, ki je ni moč ozdraviti. "Prenehanje uživanja droge pomeni začasno, ne dokončno prenehanje zasvojenosti. Zato je ponovni zagon zasvojenosti normalen pojav, ki ima svojo osnovo na vedenjskem in biološkem nivoju," poudarja Krek (Večer, 4. 11. 2004).

No, kar spomnite se, nič kolikokrat mi pri tabornikih pravimo, da ne rabi-
mo alkohola, da bi se imeli fajn, in res je tako, a pa to potem res naredimo!?

Zadeva je taka, da če ti ni dolgčas, če počneš stvari, ki te zanimajo in ne čutiš potrebe po nečem novem, ne posegaš po drogah in drugih substancah, ki ti lahko škodijo. Bistvo tudi naše dejavnosti je, biti med in z mladimi, ustvarjati skupaj in se družiti. Mi naj bi bili tisti, ki vzgajamo normalno mladino in promoviramo aktivno mladost. Res pa je, da v resničnem svetu ne gre vse vedno tako gladko, posamezniku niso dovolj

kvalitetne zunajšolske dejavnosti, potrebna je neka celota, to pomeni imeti prijazen dom in družino, pozitivno samopodobo, možnosti ukvarjanja s športom in še bi lahko naštevala. Vendar imajo le redki res "z rožicami poslano", in moje mnenje je, da smo ravno taborniki tisti, ki si lahko pridobimo zaupanje mladih in preko pogovora zaslutimo, "kje jih čevelj žuli" in tako lažje pomagamo. Tudi v primeru drog, predvsem pa alkohola in cigaret, ki prav tako povzročata veliko škode v našem prostoru.

Za konec pa še nekaj navodil, na kaj morate biti pozorni kot vodniki, prijatelji, sestre in bratje. Kazalci težav z drogo so lahko že spremembe v učnem uspehu, ali pa fizične spremembe, kot so rdeče oči, sledi vbodov, zanemarjenost. Pozornost velja namenjati tudi nespečnosti ali na drugi strani dremanju in spanju ob neobičajnih urah. Tudi izguba ali nenadno povečanje teka je lahko sumljivo. Najpomembnejše pa so spremembe v obnašanju kot posledica nove družbe, mladi so takrat slabe volje, potrti, mučijo jih preganjavice, so sovražni in izredno občutljivi. Kar naenkrat izgubijo interes za prejšnje hobije in dejavnosti, hkrati pa se spoznajo na kulture nedovoljenih drog in lokacije zbirališč uživalcev teh substanc. Potem pa so tu še laganje, kraja denarja in fizični dokazi, razni pripomočki za uživanje drog in pa droge same.

Pa še en nasvet, če droge niso tvoj problem, še ne pomeni, da problem ne obstaja, ali da se ti z njim ne boš nikoli srečal. Takrat pa se spomni, da je življenje priložnost, ki je zaradi drog ni vredno zapraviti. Pa zaradi marsičesa drugega tudi ne, ampak to je že druga zgodba.

Teden vseživljenjskega učenja v RJZ

Šport po taborniško

Ideja o aktivni soudeležbi velenjskih tabornikov v tednu vseživljenjskega učenja ni od včeraj. Šele letos pa nam je dejansko uspelo. Letošnja tema je bila šport, akcijo pa smo združili s kostonjevim piknikom za GG-je.

Sobotno jutro je bilo ... skoraj popolno. Nebo čisto, brez oblaka, najbolj zagrizeni so svoje položaje "zavzeli" že kmalu po šesti uri zjutraj. Jasno, treba je bilo vse pripraviti, postaviti, urediti in še kaj ... Natanko ob 9.00 ... ne, ne, ne ... Ob devetih bi se moralo začeti. Začeli smo ... malce kasneje ☺ Šport po taborniško je bila rdeča nit dopoldanskega druženja na velenjskem otroškem igrišču. Lokostrelstvo in streljanje s puško nam je "padlo v vodo". Dobesedno! Na improviziranem strelišču so bili pogoji precej bolj primerni za vaterpolo kot pa za kvalitetno ciljanje tarče. Ne

ravno ugodne vremenske razmere pa so bile kot pisane na kožo tistim, ki so se ukvarjali z drekbalom ... oprostite, z rugbyjem. Ekipa si je naredila zanimivo ime (mešanica njihovega izgleda in imena novozelandske rugby reprezentance) - "all dreks" in so zabavali vse prisotne. Še bolj pa mislim, da so uživali sami ...

V sistem športnega taborništva smo vključili tudi osnove plezanja (verjetno vam imena Luka in Lipe, ki sta se tam trudila, ne povejo prav dosti ...), šaljivi poligon, in fotoorientiring. In ker je bilo vse skupaj še kostonjev piknik smo

(zelo logično) pekli tudi kostonj. Nekaj težav je bilo le pri pobiranju vročih sadežev iz žareče posode ... Pa da ne pozabim - tudi ustvarjali smo. Zmajčka. Kakšen je? Pridite spomladi na akcijo Iskanje zmajčka pa boste videli!

Tisti, ki so se okrog akcije trudili že cel mesec in so na "kraj zločina" prišli že v zgodnjem jutru, so komaj čakali, da je bila ura ena. Takrat smo se namreč zahvalili vsem, ki so nas prišli pogledat in ... končali. Pospravljanje pa je nova "zgodba o uspehu". Kot ponavadi, mar ne?

Megleno jutro se je nadaljevalo v super dan.

Nov šotor Tabornik

Podjetje A.D.ACOVIA DESIGN D.O.O. nam je na letošnjem NABOJ-u v Velenju predstavilo nov šotor Tabornik, ki je primeren za vse vrste taborjenj. Šotor je namenjen bivanju štirih ljudi (285*240*185/80 cm). Razvit je bil v sodelovanju z Zadruko ZTS. Pri razvoju šotora smo upoštevali tudi smernice, ki so nam jih dali udeleženci NABOJ-a ob ogledu prototipa, razstavljenega ob Velenjskem gradu ter jih poskušali udejaniti v serijski proizvodnji. Tako lahko trdimo, da je šotor izdelan z upoštevanjem vseh sodobnih tehničnih rešitev. Kakovostna izdelava šotora ponuja najboljše razmerje med ceno in kakovostjo šotora. Šotor je izdelan iz kvalitetne tkanine gozdno-zelene barve. Vgrajena tkanina je vodoodbojna in obdelana proti trohnenju. Na stranici šotora je vgrajeno večplastno okno (platno/folija/mreža), ki omogoča zračenje šotora ter prodiranje svetlobe v notranjost šotora. Na sprednjih vratih je prav tako vgrajeno okno (platno/folija), ki omogoča dostop svetlobi v notranjost šotora. Na strehi šotora so izdelani prilagodljivi zračniki, ki se lahko po potrebi tudi zaprejo.

Možno bo naročiti tudi jeklene palice z vzmetmi, ki olajšajo sestavljanje palic, kot tudi dodatne palice, dolžine 185 cm, za montažo podaljška. Naročiti bo možno tudi močnejše kline z okroglo glavo.

Iz enake tkanine bodo izdelovali tudi šotorska krila dimenzij 175 cm x 175 cm. Šotorsko krilo je izdelano z ojačanim kapucno-ramenskim delom (dvojna plast tkanine).

Vse svoje proizvode kvalitetno servisirajo, servisiranje pa nudijo tudi za šotore drugih proizvajalcev.

Za vsa morebitna vprašanja in informacije so vam na razpolago na e-naslovu:

a.d.acoviadesign@email.com oziroma na: T: +386 41 208 403, +386 31 262 458 ter F:+386 1 423 1358.

KVIO za vse rodove KVIO v vsako slovensko vas

KVIO je ena izmed naših komisij, točneje za vzgojo in izobraževanje. Delujemo pa na dveh principih.

Ali izvedemo raziskavo in vidimo, kaj si rodovi želijo, kje jim znanje šepa, kje rabijo pomoč, ali pa dobimo direktni namig, kje vas čeljev žuli in organiziramo izobraževanje oziroma delavnico na perečo temo. Slednjih je seveda manj, zato velikokrat domnevamo, kje so težave, točno pa ne vemo. In tu je sedaj priložnost za vas, za vse rodove tam zunaj, vse vodnike in organizatorje akcij, vse vas učee se, da nam direktno poveste, česa si želite na področju izobraževanja.

Če si bodo potrebe podobne oziroma bodo želje izhajale iz iste tematike, bomo na zvezni ravni organizirali neko delavnico, srečanje, krajši tečaj, če pa bo krik nemoči osamljen, nič zato, pridemo tudi na dom. Nameravamo namreč oblikovati nekakšne **mobilne enote**, ki bi zadovoljevale potrebe posamičnih rodov in bi bile v tem tudi zelo učinkovite. Obljubljamo suverenost na vseh področjih vzgoje in podajanja znanj, če še nismo pa še bomo, vse za dobrobit naše organizacije.

Torej, če se vam je ob branju teh stavkov utrnila kaka ideja, kaj bi vaš rod potreboval, kje so vaši vodniki šibki pa nimate svojih ljudi, ki bi vam pomagali, obrnite se na nas, mi vam bomo. Kontaktna oseba je Andreja Hazabent, sredstvo kontaktiranja pa njen e-mail:

mail4haza@yahoo.com, javite se čim prej, ker si pridržujemo pravico do enomesečnega odzivnega časa, da najdemo ljudi in ugoden termin za vašo temo.

Mi smo tu zaradi vas, izkoristite nas.

Bača

TABORNIŠKE NOVICE

(Ra)zmigajmo se!

Floorball! Igra, ki ti požene kri po žilah. Foto: SiNi.

Že tretjo leto zapored imamo v Rodu Pusti grad Šoštanj organizirano taborniško rekreacijo! Vsako soboto ob 20.00 se zbere precejšnje število rekreacije željnih tabornikov in tabornic (številka se suče okoli 20 PP-jev in grč). Pod budnim očesom organizatorja (načelnik PP Peter Apat) se merimo v košarki, odbojki in v našem najbolj priljubljenem športu FLOORBALLU (dvoranski hokej). Glavni namen (poleg rekreacije) sta druženje in zabava!

"Švicanje" je OBVEZNO!

SiNi

Lučka miru iz Betlehema

Prireditev ob sprejemu LMB v Mariboru bo v petek, 17. decembra, ob 18.30 uri na Slomškovem trgu (maša in prireditev pred stolnico). Prireditev v Ljubljani bo v soboto, 18. decembra, ob 16.00 uri (ekomenska maša in prireditev pred Magistratom).

Več informacij o Lučki miru najdete na www.rutka.net in <http://lmb.skavt.net>. Slednja je uradna stran akcije.

Sandi Glinšek, vodja odbora za pripravo LMB pri ZTS

Foto: Tone Gošnik.

Srečanje kluba Strela

Najstarejši taborniški klub v Sloveniji in sploh na tleh nekdanje Jugoslavije Strela v Rodu gorjanskih tabornikov v Novem mestu je še vedno aktiven. Za letošnji 50-letni jubilej ustanovitve so člani kluba, ki se redno sestajajo vsak mesec, poleti priredili enotedenski izlet v kanjon Tare v Črni gori. Konec oktobra pa so pod Trško goro pri Novem mestu pripravili srečanje članov RGT, razstavo taborniških spominov na klubovo delo in prijetno druženje z družinskimi člani najstarejših dolenskih tabornikov.

Obisk gobarske razstave

V torek, 19. oktobra, smo se člani voda Dinozavri udeležili razstave gob v pretorski palači v Kopru. Tam so MČ-ki izvedeli veliko novih imen in podatkov o gobah, o njihovi uporabi in neuporabi, o obnašanju v gozdu, nekaj gobjih specialitet smo tudi poskusili. Na koncu smo svoje vtise preliči še na papir ☺.

Dinozavri vas vabimo, da se nam drugo leto pridružite na razstavi gob, saj smo se naučili veliko novega in zanimivega.

Aznan in Mevajba, RSM Piran

Dinozavri vas vabijo na gobarsko razstavo naslednje leto. Foto: arhiv RSM.

Čarovniška šola Bradavičarka

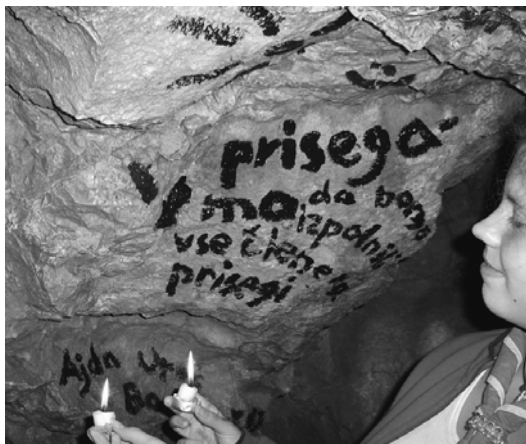
Veselo srečanje murnov in MČ-jev

V soboto, 20. novembra, so se v Ljubljani iz vseh čarovniških loncev zbrali murni in MČ-ji, da bi postali pravi Herry Potterji in čaravnice. S hamulis bomulabuins paninis so na pravi čarovniški šoli Bradavičarki obiskali različne učne ure čaravnije, za vsakim vogalom pa so jih presenečali grozni čarodeji, ki jih je bilo moč premagati samo z nasmehom in dobro voljo.

Medtem ko so si nekateri izdelovali ustrezne klobuke in čarobne palčke, so drugi že hodili po skrivnostnih stopnicah na različne učne ure, kjer so se naučili pravih čarovniških besed, se preizkusili v letenju z metlami, v čarovniškem dvoboju, v streljanju pisanih balonov z lokom, hoditi po hoduljah in spoznavali pravega Herrya Potterja, preko TV in igre.

Za popestritev srečanja sta jim vedeževalki napovedali prihodnost, zunaj pa jih je razveselil skrivnostni labirint. Srečanju je zadovoljno piko na i dalo pitje čarobnih napitkov in velika sladka bum pojedina.

Sergy

Svojo prisego so tudi zapisali. Foto: SiNi.

Skok med PP-je!

Četa Zelenega zlata Polzela je svoje kandidate v PP klub sprejela v zelo zanimivih okoliščinah! Globoko pod zemljo, v starem vojaškem bunkerju, so kandidati izrekli svečano prisego in se zavezali, da bodo izpolnili zahtevane pogoje. Vsak krščenec je poleg obveznega tepeža po zadnji plati prejel tudi novo modro rutico in se odpravil novim dogodivščinam naproti.

SiNi

"Feničani so izumili denar - toda zakaj tako malo?"

Financiranje in upravljanje z denarjem v mladinskih organizacijah

Zgornji citat, ki ga je zapisal Johann Nepomuk Nestroy v začetku 19. stoletja, krasi uvodnik priročnika *Financiranje in upravljanje z denarjem (Funding and financial management)*, ki je pred mesecem dni v okviru izobraževalnih priročnikov (T kit series) izdala evropska komisija oz. njen direktorat za mladinsko politiko in programe. Gre sicer za spletno verzijo v pdf formatu in angleškem jeziku, kar pa ne odvrta od elegantnega sloga pisanja in urejenosti poglavij, skozi katera vas vodijo avtorji posameznih poglavij. V prvem delu so predstavljeni viri financiranja, v drugem pa finančni management, torej od potrebe do smotrne rabe pridobljenih finančnih sredstev. V prilogi se nahaja še uporaben slovarček, seznam literature za nadaljnje poglobljanje in pa nekaj idej za organizacijo izobraževanja na tem področju.

Pugy

Naslovnica priročnika - priročnik najdete na spletnem naslovu: <http://www.training-youth.net/site/publications/tkits/tkit9/> Tkit9.htm.

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net. Rok oddaje člankov za januarsko številko je 20. december.

Uredništvo

TABORNIŠKE NOVICE

Noč čarovnic

Tigri in Palčki iz Rodu Sivi dim Krško so Noč čarovnic skupaj s starši začeli z velikim zborom in sprevodom po eni ob bližnjih vasi na Krškem polju. Na poti do prostorov, kjer se je potem začela nepozabna noč, so čarovnice s svojim kričanjem in ropotom privabile pozornost mnogih domačinov, ki so se rajanju kasneje tudi pridružili.

Zabava se je začela s plesom in vragolijami glavne čarovničke Betke in njene pomočnice – metle. Betka je za našemljene tabornike in njihove starše pripravila vrsto raznih zabavnih in plesnih iger, ob katerih so se vsi zabavali in nasmijali. Ves čas so se lahko tudi sladkali ob raznih dobrotah in uživali ob mazanju obrazov s črnimi rokami od kostanja.

Noč je vsem ostala v lepem spominu, ki ga bodo obujali še večkrat ob gledanju videa, vsi pa se že veselijo naslednjega praznika čarovnic.

Sergy

Vežanje vozlov je bilo mladim RČM-jevcem zabavno in zanimivo. Foto: Dani Polajnar.

Spoznavni izlet rodu Črni mrav

V soboto, 13. novembra, smo se taborniki RČM podali na prav poseben dvodnevni izlet v taborniško kočico na Mačkovcu pri Postojni. Poseben zato, ker smo se kljub dežju in hudem mrazu imeli fenomenalno. Takoj po prihodu - lov na lisico in orientacija, po kosilu različne zanimive delavnice od poligona do učenja vozlov in preko pantomime do osnov taborništva ... Po odlični martinovi večerji v soju svečk pripovedovanje vicev, skeči in petje, za lahko noč pa ogled diapozitivov iz prejšnjih let. Nočnega »šepetanja« ni manjkalo, a naslednji dan poučna pot po gozdu tudi ne. Na koncu smo skupaj ugotovili, da je bilo fino, le prekratko!

Barbara Simonič

Svečana podelitev mednarodnih potrdil

Na Magistratu v Ljubljani je 20. oktobra načelnik za vzgojo in izobraževanje v ZTS, Miha Škofic, svečano podelil mednarodna potrdila za pridobitev naziva vodja (mladinski voditelj). To pomembno potrdilo, za katerega je potrebno poleg udeležbe na tečaju izpeljati tudi projekt poleg tega pa opravljati tudi programsko funkcijo, je letos prejelo 11 vodij – načelnikov čet oz. rodov. Poleg tega je 14 kandidatov prejelo tudi naziv vodja – načelnik družine oz. kluba.

Trenutek pomembnega priznanja neformalnega izobraževanja in dela prostovoljcev in prostovoljk v ZTS.

Podelitev je imela še toliko večjo težo, ker je dogodek potekal v okviru Tedna vseživljenjskega učenja (od 18. do 24. oktobra), ki ga sicer koordinira Andragoški center Slovenije, Zveza tabornikov Slovenije je kot tematski izvajalec v tej aktivnosti sodeloval že osmo leto. Na podelitvi je poleg predstavnika MOL-a sodelovala tudi Zvonka Pangerc Pahernik, nacionalna koordinatorka TVU.

Pugy

KVIO-vci so sestankovali na Krasu. Foto: Pugy.

Eva (Knofla) pobira smeti. Foto: Mirko Vodovnik.

Motivacijski vikend

Čeprav smo v Rodu Severni kurir Slovenj Gradec letos bolj pozno začeli z vodi, smo že 6. in 7. november izkoristili za motivacijo. V Grmovškovem domu na Kopah smo preživeli dva dneva in sedaj smo res pripravljeni, da se spopademo z taborniškimi letom, ki prinese s seboj kup obveznosti. Organizator akcije je bil Aleš Korošec, ki je s tem tudi potrdil inštruktorski tečaj.

Poleg temeljitega pregleda letnega programa smo se lotili tudi vodnikove samopodobe, sicer pa je program potekal v bolj sproščenem vzdušju. Vključeval je manjšo čistilno akcijo okolice, krajše pogovorne sprehode in razne igre. Konec koncev je bil vikend namenjen temu, da vzpodbudimo in nagradimo vodnike za trud, ki ga vlagajo v rod.

Reakcije iz njihove strani so bile pozitivne, ker pa ni bilo okoli njih glasnih MČ-jev in hiperaktivnih GG-jev, so več pozornosti namenili drug drugemu in zato smo imeli kar nekaj novih parčkov. Vsak ima svoj pogled na motivacijo.

Katjuša Šavc

KVIO na Krasu

kljub manjšemu številu udeležencev smo posvet KVIO imeli in sicer v objemu jesenskega Krasa, kamor smo se odpravili 19. novembra. Predstavniki komisije za vzgojo in izobraževanje smo se najprej dodobra podprli v eni od tamkajšnjih osmic, kjer smo okušali kraške dobrote in se stiskali v polni dvorani veseljakov.

Zvečer smo pričeli s konstruktivno debato in vrednotenjem v youth hostlu v Pliskovici, kjer so bili več kot gostoljubni in res nam ni nič manjkalo. Dvema fantoma v celotni zasedbi se je v soboto pridružil še Puggy in posvet je stekel kot namazan. Končali pa smo ga z obiskom Štanjela in kmečkega turizma v Hruševici, kjer smo eno zapeli in se pogreli ob joti. Odšli pa smo z zavedanjem, da spoštujemo korenine, skrb pa posvečamo listom in cvetovom današnjega dne in zaupamo v sadove prihodnosti v naši organizaciji.

Bača

Nagrada za star papir - zaključek 5. del

Z veseljem zaključujem letošnjo akcijo starega papirja. Ob tem bi pohvalil vse tabornike, ki so se našemu vabilu odzvali in prinesli nekaj k skupnemu osveščanju tako tabornikov kot tudi vseh ostalih, ki smo se jih z akcijo na kakršenkoli način dotaknili.

Moj zadnji napev velja tudi kot povabilo k akciji v letu, ki prihaja. Skoraj prepričan sem, da bi nam s skupnimi močmi v letu 2005 uspelo zbrati 100 ton starega papirja.

Če počistimo doma, pri starih starših, zbiramo na sestankih, izpeljemo akcijo v domačem kraju ... Kaj praviš? Boš? Bomo? 100 t? Sliši se zanimivo!

Zbiranje starega papirja izolskih tabornikov.

Razglasitev končnih rezultatov ...

Z veliko prednostjo so največ starega papirja zbrali člani Društva tabornikov Rod kraških viharnikov iz Postojne, zbrali so kar **22.510 kg**, drugo mesto so zasedli člani Društva tabornikov Rod kraških jrt iz Sežane z **11.940 kg** zbranega papirja, na tretje mesto so se ujeli člani Društva tabornikov Rod jadranskih stražarjev iz Izole s **4.000 kg**, na četrtem nevhvaležnem mestu so pristali člani Društva tabornikov Rod heroj vitez iz Črnuč z **2.460 kg** zbranega papirja, na peto mesto pa se je uvrstila pisarna ZTS, kolektiv pisarne je zbral **1342 kg**.

Tako smo taborniki skupaj zbrali **40.910 kg** starega papirja.

Ker je nagrada revije Tabor samo ena, le-to prejmejo taborniki iz Postojne (RKV). Postojnčani si bodo za nagrado izbrali izlet po njihovi želji (seveda po Sloveniji). Upam, da bo izlet zanimiv, mi pa jih bomo spremljali in o dogajanju na izletu poročali vam, bralcem revije Tabor.

Taborniški pozdrav.

Miha

Nov statut za novo dobo?

Pred prejšnjo skupščino Zveze tabornikov Slovenije smo veliko besed - veliko več kot za iskanje ustreznih kandidatov za funkcije v vodstvu ZTS - namenili spremembam obstoječega statuta ZTS. Tresla se je gora, rodila se je miš, bi lahko rekli, saj je bila na koncu sprejeta salomonska rešitev, da se še malo počaka. Da se zbere več predlogov in se bolj premišljeno pristopi k spremembam statuta, oziroma, bolje rečeno, da se pristopi k oblikovanju novega statuta na starih osnovah. Nov, moderen statut za moderno organizacijo. Takrat je bil na skupščini sprejet tudi sklep, da bo v letu 2005 izredna skupščina ZTS ravno z namenom spreminjanja statuta.

Čas izredne skupščine se hitro približuje. In ker sprejeta obveza zahteva tudi izpolnitev, je bila že oblikovana komisija za statut ZTS. V prejšnjem Porodu, pa tudi v Taboru je že bil objavljen Razpis za zbiranje pobud in predlogov za novi statut ZTS.

Zdaj pa je čas na vas, taborniki in tabornice, rodovi, območne organizacije ... Čas za kakovostne predloge in pobude. Do konca decembra je čas, da jih posredujete komisiji. Ta del celotnega procesa oblikovanja novega statuta je namreč ključen. Brez predlogov namreč sprememb ne bo. Ostali bomo na starem.

Nadaljnji proces oblikovanja novega statuta bo namreč izhajal iz zdaj poslanih sprememb in pobud. Pogovarjali se bomo namreč na podlagi teh pobud in predlogov o spremenjenem oz. dopolnjenem statutu. Po bitki biti general bo tokrat težko in izgovori bodo prazni.

Komisija je sicer področja, kjer pričakujemo največ predlogov in pobud, že opredelila. Večinoma na podlagi že znanih pripomb in razprav iz preteklih let. Naj takoj opozorim, da ta področja niso izključna, kar pomeni, da komisija zbira predloge in pobude o vseh zadevah, ki jih zajema statut, pa tudi tistih, ki jih trenutno ne, pa ocenjujete, da bi jih moral.

In kako bo zadeva potekala naprej? Po koncu roka za zbiranje predlogov in pobud bo komisija oblikovala predlog osnutka novega statuta, kjer bodo v največji meri vključeni zbrani predlogi in pobude. Od kakovosti njihovih obrazložitvev bo odvisno, kako bo komisija predloge in pobude ra-

Ta področja zajemajo:

- člane ZTS (rodove) - način plačevanja članarine, pravice in dolžnosti rodov kot članov ZTS, postopek registracije rodov;
- enotnost programa - kako zagotoviti, da bodo vsi rodovi v ZTS taborniški v svojem programu; da bodo izvajali enovit vzgojni program in upoštevali programske smernice programskih komisij ZTS;
- vprašanje identitete organizacije - razmišljanje, da bi v sam statut vnesli opredelitev, kaj smo - skavti, taborniki, oboje, nič od tega ... Da bi v novem statutu zapisali, da smo nacionalna skavtska organizacija in tudi (mogoče) preimenovali ZTS v Zvezo skavtov Slovenije (ali kako drugače);
- sistem odločanja v organizaciji in vodenje organizacije - kamor so vključeni tako nov sistem odločanja v organizaciji, kjer bi razmislili o tem, koliko in katere organe želimo imeti oz. potrebujemo ter kako te organe oblikovati, voliti, kot razmišljanja o načinih vključevanja mladih v odločanje v organizaciji (aktivna participacija mladih);
- razmislek o novih vejah v organizaciji oz. o tem, kakšne spremembe na tem področju so potrebne in kakšnih si želimo. O tej temi že poteka razprava tudi na rutkinem forumu (forum.rutka.net).

zumela in jih vključila, zato še enkrat vzpodbujam predlagatelje, naj predlog ali pobudo ustrezno razložijo, opišejo ...

Ta osnutek bo šel v javno razpravo, kar pomeni, da bo poslan rodovom, organom, posameznikom v pregled. Tu bo možnost videti, kako o določeni zadevi razmišljajo drugi, kakšni so predlogi drugih, kakšen bi bil celoten statut ob upoštevanju predlogov in pobud. V tej javni razpravi bo moč predloge dodatno argumentirati in razmišljati o argumentaciji za - proti določenim rešitvam v statutu.

Po javni razpravi bo komisija na podlagi dodatnih ugotovitev iz javne razprave oblikovala veliko bolj dokončno verzijo statuta, kjer najverjetneje ne bo več variantnih predlogov. To bo več ali manj končna verzija statuta, ki pa bo šla še enkrat v javno obravnavo. V tej fazi novih predlogov in pripomb načeloma ne bo več možno dajati, bo pa možno dodatno 'izpiliti' statut tudi v podrobnostih.

Statut bo predvidoma sprejet na izredni skupščini ZTS v oktobru 2005. O spreminjanju statuta je obveščen tudi WOSM, ki mora dati ne nazadnje soglasje k spremembam.

Upam, da boste pripravljeni sodelovati v tem procesu. Zdaj imate možnost, da vse tisto, kar vas je žulilo v tem času, za kar ste mislili, da ni najboljšo v naši organizaciji, da je lahko narejeno drugače, sporočite komisiji. Da ne bo spet čez leto, dve, tri, pet ... slišati, da je statut ovira za rast in razvoj organizacije, da nas omejuje in da je tudi nov statut neživljenjski in preveč tog. Da se ne bo ponovila že večkrat ponovljena zgodba o kritikah in predlogih na napačnem kraju in napačnim ljudem, organom. Da ne bo kot je bilo z oblikovanjem komisije za statut, ko je bila dana možnost vsem območjem v ZTS, da predlagajo svoje člane, pa je to možnost izkoristila le četrtnina območij.

Zdaj je čas, da sodelujete pri oblikovanju novega temeljnega dokumenta organizacije, kar statut nedvomno je.

Finančni načrt za leto 2005 sprejet

Na decembrski seji starešinstva ZTS, ki je bila prvo soboto v decembru, je bila najpomembnejša točka vsekakor sprejem finančnega načrta ZTS za leto 2005. Finančni načrt, težak nekaj manj kot 100 milijonov SIT, je predvideval celo nekaj presežka. Tokrat je bil finančni načrt prvič sprejet kot dobro pripravljen in zato tudi precej hitro sprejet. Skoraj brez sprememb. Skoraj zato, ker so navzoči predstavniki območij želeli več denarja za delo območij. Ali se bo to res zgodilo, je odvisno od dogovora na posvetu območnih vodstev in Izvršnega odbora ZTS v začetku leta, ko naj bi območja tudi predstavila svoje finančne potrebe in načrte porabe predvidenih sredstev.

Seveda pa starešinstvo ni minilo brez zapletov. Tokrat so bili bolj proceduralne narave, saj se je sprejemanje poslovnika starešinstva razvleklo na skoraj uro in pol. Razlog je bil 4. člen poslovnika, ki predvideva tričetrtinsko večino za sprejem določenih sklepov, za kar je bil predlog, da se umakne iz poslovnika, kar pa ni bilo sprejeto.

Posledica precej razvlečene seje je bila tudi najava nesklepčnosti starešinstva, zato so bile ostale točke seje obravnavane precej hitro. Med njimi naj omenim samo sprejem poročila o prvem zletu GG Pow wow. Starešinstvo je pohvalilo vse izvajalce in organizatorje tega zleta, ki je bil kljub začetnim težavam (prijave) uspešen in največja aktivnost ZTS v letu 2004.

Starešina ZTS je predstavil problematiko Skavtske fundacije, kjer je zaradi preteka mandata in zaradi odhoda precej članov uprave in nadzornega odbora te ustanove v tujino delo precej okrnjeno. Naj tudi za bralce ponovim poziv starešine po evidentiranju možnih kandidatov za zapolnitev izpraznjenih mest. Predloge sporočite članom starešinstva ali direktno v pisarno ZTS.

Pri točki o priznanjih in odlikovanjih je predsednik komisije omenil, da je bilo veliko predlogov, ki so prispeli na sedež ZTS in jih je komisija obravnavala, nepopolnih in z zelo pomanjkljivimi obrazložitvami, zato so bili taki predlogi vrnjeni predlagateljem v dopolnitev.

Samo sprejemanje poslovnika je trajalo skoraj uro in pol. Foto: AC.

Finančni načrt za leto 2005 je bil presenetljivo hitro sprejet. Foto: AC.

Po besedah starešine ZTS Mitje Lamuta (na sliki desno) je delo Skavtske fundacije v tem trenutku precej okrnjeno. Foto: AC.

Tabor je v interesu Zveze tabornikov Slovenije

Tabor za vse člane ZTS kot prioriteta vodstva organizacije

Ob robu zadnjemu starešinstvu v letu 2004 je vsekakor eden najpomembnejših sklepov tega starešinstva vsekakor ta, da je revija Tabor prioriteta ZTS. Še več: da je to, da bi vsak član ZTS dobil svoj izvod revije, prioriteto področje. Ali bo to možno uresničiti že v letu 2005 (vsekakor ne pred aprilom) ali šele v letu 2006, pa je odvisno od tega, kaj bodo pokazale številke.

Zakaj je revija Tabor pomembna za ZTS? Zakaj bi se ukvarjali z revijo, ki jo ima naročeno le manjši del slovenskih tabornikov? Zakaj bi revijo Tabor prejemal vsak tabornik, če je zanimiva le za manjši del članov ZTS? Zakaj bi ta 'luzerski projekt', ki prinaša samo izgubo za ZTS, starešinstvo kljub vsemu podpiralo?

Ker je, podobno kot npr. mnogobojni, pomembna za organizacijo. Pomembna pa je, ker informira, zapisuje, gradi identiteto in promovira.

Poglejmo поблиžje. Več ali manj ima vsaka podobna organizacija podobno revijo - glasilo organizacije. Več ali manj se vsa ta glasila komercialno ne izplačajo (kar pomeni, da finančno gledano, stroški take revije presegajo prihodke). Pa jih te organizacije vseeno ohranjajo. Ker se zavedajo, da so take revije, ki jih prejemajo vsi člani te organizacije, za organizacijo pomembne.

Ker v prvi vrsti informirajo o pomembnih zadevah (razpisih akcij, pomembnih odločitvah, datumih ...), ker omogočajo trajnejši zapis aktivnosti organizacije in njenih delov (zapisi z aktivnosti in sej organov, razmišljanja o aktualnih zadevah ...), ker izobražujejo ter prenašajo znanja in izkušnje (strokovni članki, ideje z aktivnosti, sporočila in navodila programskih komisij ...) in ker promovirajo in gradijo identiteto organizacije (poleg članov bodo revijo vsaj prelistali tudi prijatelji, starši in morda še kdo).

Taborniki z revijo Tabor nismo izumljali tople vode. Posnemali smo izkušnje in znanje številnih drugih organizacij. Toplo vodo smo želeli izumljati s tem, ko smo revijo Tabor želeli komercializirati, jo narediti revijo za življenje v naravi, pri tem pa ohraniti pretežno prostovoljni sistem nastajanja revije.

Zaradi zgoraj povedanega o pomembnosti revije za organizacijo je bila tudi sprejeta odločitev o tem, da bi revijo prejemal vsak član, ki bi plačal članarino. Pogumna in pametna odločitev, ki bo olajšala prenos informacij do članov in s tem pomagala rešiti marsikatero težavo.

Amerikanec

Foto: Blaž Verbič

ZOT 2005 je vse bližje ...

Upam, da vam še ni uspelo pozabiti misli na ZOT, ki je z vsako taborniško akcijo bližje. Kaj je že to?! ZOT je zimsko orientacijsko tekmovanje, s katerim se za vas muči in hladi Rod XI. SNOUB iz Maribora. Tokrat se bomo znova srečali **28. in 29. januarja 2005** in zaenkrat naj bo ta informacija dovolj - lokacijo vam bomo izdali v naslednji številki Tabora in objavili na Rutki po novem letu. A naj vas to ne odvrne od nestrpnega pričakovanja in priprav!

Tekmovanje tradicionalno zajema: zimski orientacijski pohod, test iz orientacije in topografije, vrisovanje KT, signalizacijo (Morse & semafor), risanje skice terena, opis KT, prihod pod kotom, hojo po vrisani poti, zbijanje klobuka snežaku in IQ test. Tekmuje se v treh kategorijah, in sicer: gozdozniki in gozdoznice, popotniki in popotnice ter grče in grčice - nežnejši spol v ekipi prinese dodatne točke. Tri članske ekipe tekmujejo izven konkurence, torej vas le mora biti nekaj več.

Cena tekmovanja je **8000 SIT na ekipo v predpripravi** (do 31. 12. 2004), po tem datumu bo štartnina znašala **9000 SIT**, po 24. 1. 2005 pa celo **11000 SIT**, zato pohitite s prijavi! Za teh nekaj tisočakov pa dobite: prenočevanje, bogato obložene sendviče, lepe našitke, okusno kosilo, bogate nagrade, karte in stroške organizacije (in seveda brezplačen nasmeh osebja). Denar nakažite na **transakcijski račun: 04515-0000798818**.

Prijave, skupaj s fotokopijo plačane položnice, pošljite najkasneje do **21. 1. 2005** na naslov: **Taborniški rod XI. SNOUB, Verstovškova 4, 2000 Maribor**.

Vse dodatne informacije najdete na <http://zot.rutka.net>.

Vprašanja pa lahko pošljete na naslov: **bojan.kri-zan1@guest.arnes.si** ali pokličete na telefon: **041/878-785 (Bojan)**.

Premislite: ste že pripravljeni na nas? ☺

Glas Jelovice 2005 - razpis

Rod svobodnega Kamnitnika vas tudi letos vabi na tradicionalno zimsko orientacijsko tekmovanje. Tekmovanje bo potekalo po zasneženih poljanah škofjeloške okolice. Priprave so že v polnem teku, sneg je naročen in čakamo le še vaše navdušene, od mraza rdeče obraze.

Ob tekmovalnem delu bomo pripravili tudi pester in zanimiv spremljevalni program, katerega vrhunec bo podelitev nagrad za najbolj "kul" ekipo.

Tudi letos bomo tekmovali v petih kategorijah, GG-ji in PP-ji razdeljeni po spolu. Grče pa bodo tekmovali v eni kategoriji. Vsako ekipo sestavlja 5 članov, dovoljeno je odstopanje za enega v obe smeri.

Štartnina do 2. 1. 2005 znaša 7000 SIT in vključuje našitke, topli obrok, nagrade, karte in stroške organizacije, po tem datumu pa je za 1000 SIT višja. Zadnji rok prijavi je petek, 7.1.2005, do osme ure zvečer. Na dan tekmovanja prijavi ne sprejemamo. Štartnino nakažite na: Društvo tabornikov Rod Svobodnega Kamnitnika Škofja Loka, na račun RSK odprtega pri NLB: 02024-0053801979. **Prijava velja le s plačano štartnino.**

Vaše prijave pričakuje Jerica Bernik. Trata 4, 4220 Škofja Loka

Tel: 04/51 31 875. Mobi: 051 246 802. E-mail: prijave_glasjelovice@email.si.

Prijavnico najdete na naši spletni strani <http://glasjelovice.rutka.net>.

Več informacij najdete na spletni strani <http://glasjelovice.rutka.net>, lahko pa se obrnete tudi na vodjo tekmovanja Janeza Bernika, 031 416 350, jbernik@kss-loka.si.

Kot smo že navajeni bomo tudi letos na tekmovanju uporabljali **sistem elektronskega perforiranja (SportIdent)**, zato bi lepo prosili vse ekipe, ki čipe imajo, naj le-te prinesejo s seboj. Vsi ostali si boste čipe lahko sposodili na tekmovanju, zanje pa boste položili kavnico petih tisočakov.

Točen kraj za zimsko pustolovščino bomo objavili in straneh rutke in naši spletni strani.

Za ekipe iz oddaljenih krajev, ki bodo prispele na kraj tekmovanja že dan prej, bomo priskrbeli prenočišče v telovadnici šole (armafleksi, spalke, copati ...).

Se vidimo **8. januarja 2005, nekje v okolici Škofje Loke!**

Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka

Aktualno

- 11/20 Kako starostne veje po novem? (Matjaž Jesenšek)
- 11/20 Kako bi lahko izgledale starostne veje po novem (Pugy)
- 11/21 Novosti pri vodenju evidence članstva (Samo Vodopivec)
- 11/21 Gozdna šola - skavtski center (Miha Škofič)
- 12/15 Nov šotor Tabornik
- 12/15 KVIO v vsako slovensko vas (Barbara Bačnik - Bača)
- 12/20 Statut (Amerikanec)

Astronomija (Primož Kolman)

- 1/34, 2/34, 3/34, 4/38, 5-6/34, 7-8/34, 9/34, 10/34, 11/34, 12/34

Črna luknja (Miha Bejek)

- 9/40, 10/40, 11/41

Dnevnik učitelja kitare (Klemen Kenda - Bubi)

- 1/40, 2/40, 3/40, 5-6/40, 7-8/40, 9/30, 10/30, 11/30, 12/31

Dotik (Sergeja Bogovič - Sergy)

- 9/44, 10/44, 11/44, 12/44

Faca

- 9/43 Tina in Primož (Blaž Verbič)
- 10/42 "Movie child" (Daša Lamut)
- 11/42 "Čokolatnu žjnska teljta" (Maruša Baša)
- 12/42 TOSJA - Tosy (Daša Lamut)

Filatelija (Tone Simončič)

- 1/25, 5-6/27, 7-8/30

Igra

- 9/46 Obrazi na balonih (Ajda)
- 10/46 Menjava prostorov (Ajda)

- 11/46 Hranjenje živali (Sergy)
- 12/46 Stare škatle (Sergy)

Intervju

- 9/4 Tine Radinja (Miha Bejek)
- 10/4 dr. Rado Pišot - FIŠ (Tina Bržan - Tinnnkara)
- 11/4 Dr. Eduardo Missoni (Daša Lamut)
- 12/4 Gašper Rupnik - Gušter (Maruša Baša)

Izleti v naravo (Urška in Andrej Stritar)

- 1/28, 2/32, 3/38, 4/32, 5-6/28, 7-8/32, 9/38, 10/38, 11/32, 12/36

Ježkov kotiček (Jure Habjanič)

- 1/45, 2/45, 3/45, 4/45, 5-6/45, 7-8/45, 9/45, 10/45, 11/45, 12/45

Kolumna

- 1/19, 2/15, 7-8/19, 9/20, 12/23

Kosobrin (Crga)

- 1/37, 2/37, 3/37, 4/41, 5-6/39, 7-8/37, 9/37, 10/37, 11/37, 12/39

Mednarodne strani (Matic Stergar)

- 1/20, 2/18, 3/28, 4/20, 5-6/20, 7-8/20, 9/22, 10/22, 11/22, 12/30

Metode (Ajda)

- 9/39, 10/33, 11/40

Napovednik

- 1/2, 2/2, 3/2, 4/2, 5-6/2, 7-8/2, 9/2, 10/2, 11/2, 12/2

Od rodov

- 4/8 Zimska pravljica v Beli Krajini (Nika in Miša)
- 4/9 Seminar za taborna vodstva (Janezu)
- 5-6/12 ROT (Djurko)
- 5-6/14 Fešivalna zasedba Tivolija uspešna (Djurko)

KAZALO 2004

- 5-6/16 Taborniški vikend v Škalah (Ravč)
- 7-8/8 "Enkrat skavt, vedno skavt!" (Manca Kraševc)
- 7-8/10 Sodniški seminar 2004 (Tina Zager)
- 7-8/11 Izkoristimo odprti prostor
- 9/21 Baltic youth meeting 2004 (Miha Trtnik)
- 10/26 Severna obzorja (Tomaž Hudomalj - Hugo)
- 11/23 Bazoviška noč 2004 (SiNi)
- 12/28 Peš po diagonali Slovenije - drugič

Orientacija

- 9/28 Kako se pripraviti na ROT? (Pepl)
- 11/28 Skica poti (Kovax)

Popotovanja

- 1/42 Koščki Indije (Lrga)
- 2/42 Pogledi Libanona (Lrga)
- 3/42 Avstralija (Meti Buh in Damijan Gašparič)
- 4/42 Islandija (Scout magazine)
- 5-6/42 Los Angeles - mesto duhov, filmov in drog (Aleš Cipot)
- 7-8/42 Kilimanjaro - Tanzanija (Špela Kastelic)

Predstavijo se ... (Lrga)

- 1/16, 2/22, 3/20, 4/30, 5-6/32

Predstavitve rodov (Pugy)

- 1/36, 2/36, 3/36, 4/40, 5-6/38, 7-8/36, 9/36, 10/36, 11/36, 12/38

Razno

- 1/18 Ocvirki s starešinstva (Amerikanec)
- 1/22 Taborniki na spletu (Klemen Kenda - Bubi)
- 2/16 Taborniki na spletu (Klemen Kenda - Bubi)
- 2/20 Pow wow
- 2/23 ZTS zbiralna akcija
- 3/8 Pow wow
- 3/18 MEPI
- 3/21 ZTS zbiralna akcija (Miha)
- 4/16 Pow wow
- 5-6/18 ETNOSTEP Hotedrišica 2004
- 5-6/19 ZTS zbiralna akcija

- 7-8/15 WOSM
- 7-8/22 Taborjenja ...
- 7-8/26 V spomin - Anica Kvas-Predikaka - Inika, Rafael Kalan - Albatros, Milko Ferenčak - Kamilo
- 7-8/27 "Mladi in šport v taborništvu"
- 9/15 Klepet - Meta Penca (Aleš Cipot)
- 9/16 Za ali proti?
- 9/25 Iz Taborovega arhiva (Irena Jeretina)
- 9/33 Natečaj (Blaž)
- 10/20 Klepet - Tomaž Strajnar - Blondi (Aleš Cipot)
- 10/25 Iz Taborovega arhiva (Irena Jeretina)
- 10/33 Vozli (Miha Eder)
- 11/38 Kombinacije (Aleš in Lea)
- 11/40 Vozli (Miha Eder)
- 12/25 Kazalo Tabor 2004

Reportaže/Potepanja

- 1/8 Zahteven, a navdušujoč ZNOT 2003 (Anže)
- 1/10 Luč miru iz Betlehema (Petra Hribar in Jerneja Modic)
- 2/12 Glas Jelovice (Klemen Čadež)
- 3/10 Repriza ZOT-a (Aleš Cipot)
- 4/18 Feštival
- 7-8/12 Adventure race Slovenia 2004 (Tomaž Hudomalj)
- 7-8/16 Bičikleta žur (Egon Benčič)
- 9/10 Ne vleci dol zadrge šotora svojega (Barbara Bačnik - Bača)
- 9/11 Priprave na ROT in mit o lopati na bivaku (Djurko)
- 10/10 Mivka, sonce in smeh ... TOTeM 2004 (Miha Bejek)
- 10/12 ROT (Tomaž Hudomalj, Djurko, Miha Bejek, Goran Tomšič in Ajda Drozg)
- 11/10 Naboj (Barbara Bačnik - Bača)
- 11/12 Močne ukane (SiNi)
- 12/10 Jesenovanje RST (Tanja Cirkvenčič in Katja Arnuš)
- 12/12 Živi resnično življenje, ne zadetega (Barbara Bačnik - Bača)
- 12/14 Teden vseživljenjskega učenja v RJZ (Tomaž Hudomalj)

Stric volk

- 1/46, 2/46, 3/46, 4/46, 5-6/46, 7-8/46, 9/46, 10/46, 11/46, 12/46

Tabor na obisku

- 1/4 Zveza tabornikov občine Kranj (Aleš Cipot)
- 2/4 Črno jezero Slovenska Bistrica (Aleš Cipot)
- 3/4 Rod Zelene Rogle Zreče (Aleš Cipot)
- 4/4 Tršati Tur Ljubljana (Aleš Cipot)
- 5-6/4 Louis Adamič Grosuplje (Aleš Cipot)
- 7-8/4 Ukročena reka Maribor (Aleš Cipot)
- 9/7 Rod Sergeja Mašere Piran (Aleš Cipot)
- 10/7 Rod kraških viharnikov Postojna (Maruša Baša)
- 11/7 Rod Dobre volje Ljubljana (Daša Lamut)
- 12/7 Sivi dim Krško (Sergeja Bogovič - Sergy)

Taborniška fotografija

- 1/38 Kdo je boljši - točka ali zmo? (Miha Maček - Muc)
- 2/27 Ohišje fotoaparata ni vse - kaj še potrebujem? (Miha Maček - Muc)
- 3/32 Portretna fotografija (Blaž Verbič)
- 5-6/36 Fotografiranje z manj svetlobe (Blaž Verbič)
- 7-8/38 S fotoaparatom na potep ... (Blaž Verbič)
- 9/32 Čar v črnem in belem (Blaž Verbič)
- 10/32 Od negativna do fotografije (Blaž Verbič)
- 11/29 Ujeti v akciji ... (Blaž Verbič)
- 12/40 Zimske radosti (Blaž Verbič)

Taborniške novice

- 1/13, 2/8, 3/15, 4/10, 5-6/8, 9/14, 10/17, 11/13, 12/16

Taborniški športi

- 1/26 Športno plezanje (Rok Cojhter)
- 2/30 Orientacijski tek (Klemen Kenda - Bubi)
- 4/34 Jamarstvo - pustolovščina, da dol ponikneš (Ana Skoberne)

Taborniški vestnik

- 1/24, 2/24 (Ivo Štajdohar), 3/22, 4/22, 5-6/22, 7-8/23, 9/24, 10/24, 11/24, 12/24 (Aljoša Bizjak)

Tema meseca

- 9/12 Taborjenja
- 10/18 Starešinstvo (Amerikanec)
- 11/16 Taborniški kroj
- 12/22 Starešinstvo (Amerikanec)

Trenutki (Lrga)

- 1/44, 2/44, 3/44, 4/44, 5-6/44, 7-8/44

Uvodnik

- 1/3 Sandi Glinšek - Chin-chin
- 2/3 Tine Radinja
- 3/3 Gregor Vinder - Vindi
- 4/3 Meta Penca
- 5-6/3 Aleš Cipot
- 7-8/3 Meta Penca
- 9/3 Aleš Cipot
- 10/3 Aleš Cipot
- 11/3 Aleš Cipot
- 12/3 Aleš Cipot

Za vodnike/Nasveti za vodnike (Pugy)

- 1/30, 2/38, 3/30, 4/36, 5-6/30, 7-8/28, 9/26, 10/28, 11/26, 12/32

December

1954 (5.) V Mariboru so ustanovili Odred ukročene reke.

1954 (9.) V Šmarju pri Jelšah so ustanovili Odred samotne jelše.

1954 (18.) V Ljubljani so ustanovili Odred Dobre volje.

OD RODOV

Butli Frdamani, foto: arhiv Butli

Peš po diagonali Slovenije - drugič

Od Tromeje v Ratečah do reke Kolpe na slovensko - hrvaški meji

Po zgledu Petra Jacksona in njegovega Gospodarja prstanov smo tudi Butli ubrali podobno taktiko in vas pustili v negotovosti, pričakovanju in hrepenenju po novicah z naše ekspedicije. Sedaj smo tu. Iz prve roke boste dobili vpogled v 10 dni našega življenja - kaj, kdo, kdaj, kje, kako in zakaj ...

BUTLI FRDAMANI smo vod tabornikov Rodu Pusti grad iz Šoštanja, ki je sestavljen iz samih študentov in vsako leto izvedemo eno odmevno akcijo. To smo: Maks Kvas, Peter in Janez Apat, Damjan Konovšek, Simon Zabukovnik, Grega in Janez Kugonič, Draško Stankovič in Mitja Domajnko.

Kot vsako leto smo Butli Frdamani tudi letos bili aktivni. Naša tretja pohodniška akcija je letos potekala tako, da smo peš prehodili diagonalo Slovenije od Tromeje v Ratečah do reke Kolpe na slovensko - hrvaški meji in sicer od 11. do 16. julija 2004.

Začela se je s skoraj sneženim jutrom v Ratečah, kjer so namerili samo 4°C, mi pa smo kljub začudenim carinikom pričeli našo pešpot. Žal smo za-

radi obilnega deževja in ohladitev morali spustiti cilj prvega dne, to je vrh Triglava, saj je bil obdan z 220 cm snežne odeje in zato ni bil prehodan. To smo izvedeli od našega Butla Janeza Kugoniča, ki je letošnje poletje pomagal v planinski koči na Prehodavcih. Zato smo pot nadaljevali mimo Planških letalnic, skozi Kranjsko goro, po dolini Radovne do Kajuhovega tabora Šaleške zveze tabornikov v Ribnem pri Bledu. Tam smo se ob prijaznem sprejemu pogostili in se posušili ter se po večernem programu odpravili spat. Ta dan smo prehodili najdaljšo turo na naši poti, približno 50-55km.

Drugi dan nas je pot vodila mimo Radovljice preko Kroke do Dolenje vasi pred Škofjo Loko. Poznala se je utruje-

nost zaradi izredno napornega prvega dne, pojavljati pa so se začeli tudi prvi žulji. Proti večeru smo prispeli do kozolca, kjer nam je naš vrli kuhar Džemo Oliver Zabukovnik pripravil izvrsten ričet in joto, nato pa še spanec na senu.

Zjutraj pa preko Škofje Loke na Sv. Katarino nad Ljubljano (ki mimogrede ni več sveta odkar je šel Kugi mimo ...) do Brezovice pri Ljubljani, kjer smo dan končali s piknikom na račjem otoku.

Nato nas je pot ponesla proti Igu. Že na samem začetku so ljubljanski tolovaji našemu Džemotu spustili gume na našem spremljevalnem vozilu. Smeha ni manjkalo ko smo ugotovili, da tolovaji niso bili ljubljanski, ampak iz vrst

Butlov, in sicer sta to bila Pero in Maks. Situacija je poskrbela, da smo tempo hoje "pojačal"! Od Iga naprej smo srečali nekaj romskih taborov, kjer se nihče izmed nas ni preveč zaustavljal, zato smo pohiteli mimo domovanja Turjaške Rozamunde in kopic medvedov do Rašice. Tukaj smo obiskali Trubarjevo rojstno hišo, kjer smo obiskali Trubarjev muzej, se osvežili v tolmunu in prespali pod napuščem.

Predzadnji dan pa s strumnim korakom do točke križanja naše prve diagonale v Ribnici, kjer smo si privoščili, po celem tednu preveč ali premalo kuhanih makaronov, pravo balkansko pojedino s čevapčiči in lepinjami. Pot smo nadaljevali proti Kočevju, kjer smo šotorili v samem mestu ob mestni cerkvi.

Zadnji dan nas je čakalo le še nekaj hoje do našega cilja Stari trg ob Kolpi, kjer smo Butli komaj čakali, da namočimo svoje žulje. Odpravili smo se še na zaključno sprostitevno 15 km veslaško regato po "deroči" reki Kolpi.

Zadnjo noč smo se odločili, da ne bomo prespali ob Kolpi, ampak da nam bolj diši domača postelja, saj se je čez dva dni začelo naše letno taborjenje v Ribnem pri Bledu, po taborjenju pa je polovica Butlov 22 dni "explorala" po Skandinaviji v okviru Šaleške zvezde tabornikov. Zato smo se željni počitka odpravili domov z dvema avtomobiloma, ki sta bila natrpana do zadnjega kotička. Andreja, hvala, da si nas prišla iskat!

Prvič smo imeli na akciji tudi spremljevalno vozilo Golf I Jager DeLux, ki je bilo oblepljeno s sponzorskimi nalepkami in je skrbelo za medijsko prepoznavnost ter za potešitev lakote in žeje. Le tega je vozil Džemo, Butl iz Jajč pri Sv. Andražu, ki so ga iz same lenobe začela boleti kolena in "ni mogel" hoditi, češ da trpi ... Sirota Jerica ...

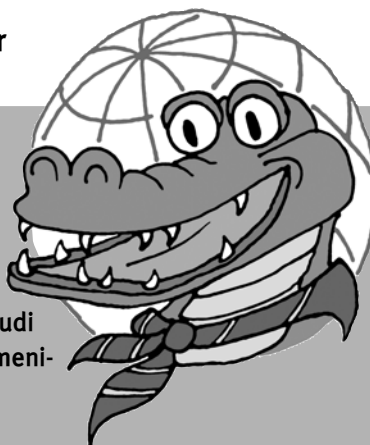
Ker se Butli ne bomo izneverili svoji tradiciji, se bomo še večkrat odpravili na pot, ki pa naj zaenkrat ostane še skrivnost. Za vse dodatne informacije pa si oglejte našo spletno stran: rpg.rutka.net.

MEDNARODNE STRANI

Matic Stergar

Kratki dnevi, precej dežja, mraz in še kaj so razlogi, da raven razpoloženja te dni ni ravno na zavidljivo visoki ravni. Delovna vnema je nizka, soočamo se z ustvarjalnimi krizami ... torej je čas, da se izkažemo, pokažemo okolici da depresivno okolje ne vpliva slabo na nas in da smo nasploh močno pozitivne osebnosti. Mogoče bo šlo lažje tudi če preberete mednarodne strani, saj poročam o nekaj plemenitih zadevah, najavljam prvi mednarodni dogodek za drugo leto, vas še na kaj spomnim ...

Mednarodne novice:

· Solidarnost do skavtov Haitija - Gonaïves 2004. Kot vemo je Haiti med poletjem močno pretresla naravna katastrofa v obliki ciklona Jeanne. Lokalni skavti so seveda takoj priskočili na pomoč tamkajšnjim oblastem, lepo gesto pa so pokazali tudi skavti iz Francije, ki so v sodelovanju z fundacijo SCORE (scout resources) začeli prodajati značke pod imenom "solidarnost haitijskim skavtom" in zdaj veselo nakazujejo denar od dobička na ta antilski otok.

· Glede na to, da se naši "vrhovni programci" že nekaj časa ukvarjajo s problemom, kako aktivno vključiti mlajše grče v aktivnosti oz. sploh narediti poseben program zanje, bo najbrž prav prišla novica, da se je na svetovnem nivoju začel projekt Skavti sveta, katerega glavni cilj je pomagati nacionalnim zvezam obogatiti njihove programe za grče, tudi tako, da jim dajejo več izzivov, s katerimi se lahko soočajo v zvezi z Deklaracijo tisočletja OZN. Več o tem na http://www.scout.org/front/docs/C0433sow_e.pdf.

· Italijanski katoliški skavti so praznovali 30-letnico na Trgu sv. Petra v Vatikanu. Kar 40.000 jih je bilo, gostil pa jih je sam papež Janez Pavel II.

· Zgodila sta se dogodka JOTA in JOTI. Prvič so aktivno sodelovali tudi člani svetovne WOSM-ove pisarne. Kar hitro odzivni fantje, kajne?

· Španski taborniki imajo novo ustavo, ki je že bila potrjena s strani WOSM-a. Če slučajno koga zanima: <http://www.scout.org/satw/links.shtml>

Mednarodni dogodek:

· Skavti YMCA (tole se pa znano sliši, kajne) nas vljudno vabijo na 18. nacionalni zlet danskih tabornikov, pod kratkim imenom, ki si ga boste takoj zapomnili, tudi če tega ne bi radi: Guldborgsundlejren. Potekal bo od 16. do 24.

julija 2005 in je prvotno namenjen starostni skupini od 11 do 17 let, vendar zagotavljajo, da se bo našlo dovolj aktivnosti tudi za starejše. Pričakujejo kar 20.000 udeležencev (kar je kar optimistično glede na to, da je drugo leto EuroJam), kar je dovolj veliko zagotovilo, da ne bo nikomur dolgčas. Za več informacij se oglasite krokodilom ali pa kar neposredno organizatorjem na e-mail: info@kfumscout.dk.

BRCNI SE!!!
BRCNI SE!!!

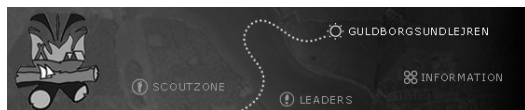
BRCNI SE!!!
BRCNI SE!!!

Je tekoč, trenutno najbolj vroč krokodilji projekt. Saj še veste: 3 skupine slovenskih tabornikov gredo drugo leto gostovat nekam v Evropo, druge tri skupine pa bodo gostile tuje tabornike pri nas. Krokodili pomagamo s koordinacijo, iskanjem taborniških skupin in eventualno razpisno dejavnostjo. Le javite se nam in izrazite interes!

Nekaj se že dogaja v tej smeri, zato bodite radovedni in ne zamudite nečesa, za kar vam bo kasneje žal.

Tako. To bi bilo z moje strani za tokrat vse. Ker pa se z svetlobno hitrostjo približuje tisti čas v letu, ko si imamo marsikaj lepega povedati, naj vam, dragi moji, namenim svojo prvo letošnjo božično-novoletno čestitko:

V imenu krokodilov in v svojem imenu vam želim, da bi v novem letu našli dovolj moči v sebi in okrog sebe, da boste lahko krenili k uresničevanju želja, ki vam že toliko časa burijo duha. Veselite se za praznike in bodite srečni v novem letu... in nikar ne pozabite ljudem, ki jih imate radi, povedati tega!

DNEVNIK UČITELJA KITARE

NE POZABI!

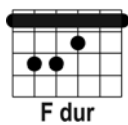
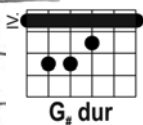
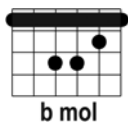
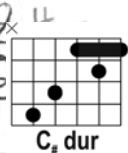
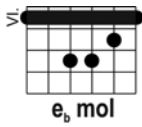
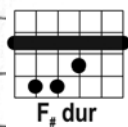
Klemen Kenda - Bubi

Predinove pesmi ob tabornem og-
nju so tako rekoč ponarodele. Na žalost
večina pozna le nekaj njegovih sklad-
bic (Zarjavele trobente, Zadnja
večerja), kljub temu pa novi albumi še
prinašajo pesmi, ki bi lahko pri tabor-
nikih izpodrinile tiste, že ukoreninjene
... Akordi bodo sicer trd preizkus
vašega znanja in vaje, kar se za zadnje
lekcijo inštruktorja kitare tudi spodobi.

Sheme akordov so narejene za prvi
del pesmi, v drugem delu se melodija
zviša za pol tona. Pri akordih to pome-
ni, da se pomaknete za eno polje proti
trupu. In še namig - če vam bare še ne
gre od rok, ga izpustite tako, da primete
in igrate samo prve štiri strune in se pri
durih potrudite z "malim" barejem.

In še opomba za glasbeno razgled-
dane. Prvi del skladbice je pisan v C# oz
Db duru. Nekoliko nepravilno je poi-
menovanje akordov, če bi rekli, da je
skladbica pisana v Db duru, bi morali
namesto G#, C# in uporabiti drugačen
zapis istih akordov Ab in Db, če bi se
odločili za C# dur, potem bi morali
akordu b reči a#, akordu eb pa d#.

In še to - skladba je v 3/4 taktu - to-
rej valček.

PRAŽEN KROMPIR

Zoran Predin

b
En prav lep pozdrav, moja draga Jolanda,

e_b
pošiljam tvoj fant iz pozabljenih let,

G_#
prišel sem po zdravje na vašo kmetijo,

C_# **F**
rahitična grinta na mleko in med.

b
Sva vstajala zgodaj, takoj ko je sonce

e_b
polizalo roso iz jutranjih trav.

G_#
In bosa sva s prsti mečkala toploto

C_# **F**
svežega dreka začudenih krav.

b **e_b**
Minila so leta, je šla puberteta,

G_# **C_#**
v vaši gostilni sem delo dobil.

b **e_b**
A v kuharici nisem zagledal dekleta,

G_# **F**
ki sem ji včasih metulje lovil.

F_# **G_#**
Dišale so v bluzo užete melone,

C_# **b**
dišali so v ritem zazibani boki.

F_# **G_#**
Dišal je tvoj smeh, tvoja sapa na roki,

C_# **F**
s katero sem brisal ti solze z lic.

F_# **G_#**
Dišal je tvoj "Zbogom" ob zvokih sirene,

C_# **b**
dišala so pisma, besede svilene.

F_# **G_#**
Dišala je najina Vojna in mir,

C_# **F**
a najbolj je dišal tvoj pražen krompir ...

b
Tvoj pražen krompir ...

h (prehod iz D_b v D dur)

h
Mornar sem še vedno, na ladji Koper,

e
v Djakarti nalagamo premog in poper,

A
znorel bom od riža na tisoč načinov,

D **F_#**
zbolel sem od sadja in od vitaminov.

h
Spomini prikličejo slino, vonjave,

e
da duša požene kozarec v roki,

A
kako si želim na domači dobravi

D **F_#**
te boso iz kravjeka te vzet na poroki.

G **A**
Dišale so v bluzo užete melone,

D **h**
dišali so v ritem zazibani boki.

G **A**
Dišal je tvoj smeh, tvoja sapa na roki,

D **F_#**
s katero sem zbrisal ti solze iz lic.

G **A**
Dišal je tvoj "Zbogom" ob zvokih sirene,

D **h**
dišala so pisma, besede svilene.

G **A**
Dišala je najina Vojna in mir,

D **F_#**
a najbolj je dišal tvoj pražen krompir ...

G **A**
Dišale so v bluzo užete melone ...

h
Tvoj pražen krompir ...

"Veliki dogodek"

Projektni pristop v taborništvu

Izvedba, vrednotenje in proslavljanje izvedenega projekta

Na določeni datum odhoda so odrasli vodje prispeli na mesto srečanja nekaj ur prej. Kupili so vozove, konji so se pasli na polju. Pravzaprav so našli le dva konja ... ter mulo in osla. Skupina, zadolžena za konje je že bila na polju ... odkrivali so, da delo s trmasto mulo in zaspanim oslom ni enako, kot delo z dvema naučenima konjema ...

Peti korak - dogodivščina!

... Bilo je nekaj problemov (in prepirov), ampak kakšna pustolovščina! Zdaj je bil čas, da so se vrnili domov, se odpočili, si vzeli čas, da so prijateljem in družinam povedali o tem, kar so doživeli. Čez nekaj dni so se ponovno srečali, da so ovrednotili uspeh projekta in to, kar je vsaka oseba pridobila, prepoznali dosežke in ... proslavljali!

Šesti korak - vrednotenje in nagrajevanje napredka

Ta korak izvedemo v kratkem časovnem obdobju po izvedbi projekta (nekaj dni do enega meseca). Vsebuje vrednotenje projekta kot celote in napredka vsakega posameznika ter nagrajevanje napredka.

Vrednotenje projekta kot celote in napredka vsakega posameznika

Spomnite vse, da je to vrednotenje projekta in napredka vsakega posamez-

nika. Spomnite jih tudi na njihova pravila življenja:

- Vsakdo naj začne z dobrimi stvarmi, preden preide na probleme.
- Vsak naj ima v mislih, da je dovoljena le konstruktivna kritika in da se od njih pričakuje, da bodo spoštovali občutke drugih, t.j., če se je treba pogovoriti o problemih, naj to storijo, ne pa kogarkoli osebno napadati.
- Vsak naj ima priložnost, da izrazi svoje mnenje.

Začnite z vrednotenjem projekta kot celote. Povabite člane, da podajo svoje komentarje in misli. Vprašajte jih, kaj se jim je pri projektu zdelo najbolje, potem o težavah in na koncu o razočaranjih. Izzovite jih, da razmišljajo o začetku projekta, ko so se zanj prvič odločili in jih spodbujajte, da se pomikajo od Velikega dogodka do projekta kot celote.

Osebo in medsebojno vrednotenje začnite z mnenji članov o tem, kaj so osebno pridobili od projekta in skozi delo z drugimi. Do kakšne mere so izpolnili svoje vloge v timu in skupinah za izvajanje nalog? Na koncu kot vodniki podajte lastne povratne informacije za vsakega mladega. Začnite z vid-

nim napredkom in znanjem, spretnostmi in vedenjem.

Zaključite srečanje vrednotenja s povzetkom ključnih točk. Tukaj lahko začnete s težavami in zaključite s tem, kar je bilo dobro ter tako končate v vselem vzdušju.

Nagrajevanje napredka

Pripravite manjšo slovesnost in mladim podelite priznanja (priznanja za osvojeno znanje, veščine ...) ali na kakšen drugačen način nagradite njihov osebni napredek.

Projekt je izveden, prav tako vrednotenje, ampak pri procesu projekta imamo še eno fazo. Pustolovščine, ki smo jih doživljali, težave, ki smo jih premagovali, osebni in skupni dosežki so dobri razlogi za razmislek in proslavljanje.

Sedmi korak - proslavljanje

Razmišljanje (refleksija) o duhovnih vrednotah

Vrednotenje je zaključeno in na predek je bil prepoznan. Refleksija (odsev) je lahko priložnost, da člani razmišljajo o duhovni rasti, ki temelji na njihovi izkušnji.

Kot izhodišče lahko uporabite situacije med projektom: reakcije članov, trenutki zadovoljstva ali učne priložnosti iz narave. Morda si lahko pomagate s teksti (misli), pesmimi ali molitvami različnih veroizpovedi, ki zajamejo bistvo tega, kar ste skupaj doživeli med potekom projekta.

Organiziranje zaključne "zabave"

Kakršenkoli je bil vaš projekt (še tako kratek in enostaven), se mora

končati z neko vrsto veselega praznovanja. To je lahko vodova čajanka z razstavo fotografij ali video projekcija, ali katera druga oblika opisovanja spominov na prehojeno pot projekta. Na zabavo povabimo člane drugih vodov, čellega rodu, starše in podpornike, ki so sodelovali pri uresničitvi projekta.

Slavje ob zaključku projekta je še posebej pomembno, ker vzbudi pozitivne občutke ob dosežkih in s tem pozitivno mnenje o sebi ter pripomore k oblikovanju stališč do težav in razočaranj, služi pa tudi krepitevi smisla za skupinsko življenje.

Ob koncu predstavitve taborniškega projekta

Če so se do sedaj člani zgolj udeleževali dejavnosti, ki ste jih vi pripravljali in organizirali za njih, bo trajalo nekaj časa, da jih boste postopoma pripeljali do tega, da bodo bolj aktivno

vpleteni v odločanje in prevzemanje odgovornosti. Verjetno bo tudi vam kot vodnikom, vzelo nekaj časa, da jim boste zaupali naloge, ki ste jih v preteklosti vedno opravljali sami.

In tudi če ste že do sedaj izvajali taborniške projekte, obstaja še vedno nekaj vprašanj, ki si jih morate zastaviti. Ali projekti resnično temeljijo na potrebah in interesih mladih? Do kakšne mere so mladi resnično vključeni v različne korake? Ali so projekti tako zapleteni, da lahko mladi sodelujejo le pri manj zahtevnih nalogah? Ali so projekti zastavljeni tako, da učinkovito pripomorejo k osebnemu razvoju mladih? Ali pa so bili cilji projekta tako pomembni, da je bil izobraževalni namen le drugotnega pomena?

Verjamemo, da vam taborniški projektni pristop ponuja hrano za razmišljanje o bogatih učnih izkušnjah, ki jih lahko na ta način ponudite svojim članom; in tudi sebi.

Kaj je astronomija, kaj preučuje in kaj so njene naloge

Astronomija je naravna znanost, ki na podlagi opazovanj in merjenj zbira podatke za razumevanje pojavov v Vesolju ... Ja, pa ja ... Kot bi iskali človeka v trupu umrlega ... Ne! Astronomija ni mrtva znanost - ima dušo! Je poezija, lepota ustvarjanja in odkrivanje ustvarjenega. Tako kot umetnika preganja sila, da zlije idejo, ki je zrasla v njem v svoji umetnini, tako astronoma preganja sila, da spozna in spoznano posreduje vsemu človeštvu. Kajti spoznati Vesolje pomeni spoznati samega sebe. Ne smemo pozabiti, da smo tudi sami del Vesolja - le en majhen kamenček v sipini puščave, ki se razteza v neskončnost. In Zemlja je naš dom, vir preživetja in zaščita pred uničujočim sevanjem iz Vesolja. In ne samo to ... smo del Zemlje, ki je prav zaradi nas, živali in rastlin - živa. To pa ni ravno pogost pojav v Vesolju ...

Posnetek naše domače galaksije - Rimske ceste.

Astronomija preučuje vse, kar se da videti v Vesolju - še več, tudi tisto, kar se ne da videti. Mislil sem na črne luknje ampak pojdemo lepo po vrsti. Lovšin pravi: "Bog je nared' u luči na nebu, da bi laž'i gled' u, kar je nared' u ... " In res si ljudje še pred dobrimi petsto leti niso znali razložiti, kaj so pravzaprav zvezde. Mislili so, da jih je večina obešenih na nekem nevidnem ozadju, pred katerim poleg Sonca in Lune nekatere od njih tudi potujejo (planeti). Vsak odgovor na vprašanje ponavadi prinese najmanj deset novih vprašanj in tudi Astronomija pri tem ni izjema. Danes

vemo, da je Zemlja planet, ki s svojim satelitom Luno poleg ostalih osmih planetov kroži okoli Sonca. Sonce je mlada in relativno majhna zvezda, ki v Vesolju zvezd ne predstavlja nič posebnega. Sonce s planeti se nahaja na povsem nepomembnem mestu nekje na robu enega izmed krakov galaksije, ki ji pravimo Rimska cesta in kroži okoli njenega središča, ki je po vsej verjetnosti gigantska črna luknja (ali pa celo dve). Rimska cesta in še nekaj sosednjih galaksij krožijo okoli skupnega je-

dra in tvorijo "Lokalno jato". Naj vas ne začudi, da tudi Rimska cesta ni največja v Lokalni jati. To častno mesto pripada Andromedini galaksiji, ki je komaj še vidna s prostimi očmi, gre pa za eno izmed bližnjih galaksij. Od nas je oddaljena "samo" 2,2 milijona svetlobnih let ... Ne boste verjeli - ampak tudi naša jata je le ena izmed manjših jat v Vesolju. Astronomi so ugotovili, da se jate med seboj oddaljujejo, še več - bolj, ko so oddaljene, bolj hitro se oddaljujejo. To je dalo slutiti, da ima Vesolje

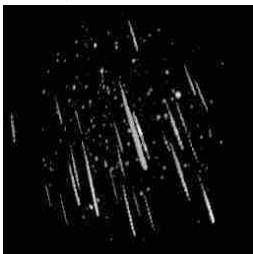
Meglice, kopice, galaksije, planete, kraterje ... vse to preučuje astronomija.

svoj začetek in po vsej verjetnosti tudi svoj konec. Začetek so poimenovali "Veliki pok", saj naj bi se Vesolje začelo z eksplozijo. O možnem koncu pa astronomi še razpravljajo, saj obstaja več teorij.

Nekoč so astronomske pojave največkrat razlagali kot čudeže. Če nič drugega, so jih povezovali z dogodki na Zemlji. V prvi vrsti so bili to predvsem Sončni in Lunini mrki, kometi, zvezdni utrinki pa tudi padci meteorjev. Danes te pojave poznamo in jih večinoma znamo tudi napovedati. Gre za gravitacijski ples predstavnikov našega Osončja. Opazovanja posameznih do-

godkov in druga astronomska merjenja nam pomagajo pri tem, da postajajo napovedi vse bolj natančne. Podatkov so veseli tudi astrologi, ki z njihovo pomočjo napovedujejo prihodnost. Kljub vsemu tudi astrologov celo v današnjem času ni malo ...

Meteorski roj - občasno Zemljo zasuje roj meteorjev.

ZNANA IZJAVA

Ni je v telesu, v duši je grdoba;
edina prava spaka je hudoba.
(William Shakespeare)

Komet Halle Bopp (1997) je bil najsvetlejši v zadnjem času.

Luna nad Zemljinim obzorjem.

LUNINE MENE

Zadnji krajec	05. 12. 2004	ob	01:55
Mlaj	12. 12. 2004	ob	02:29
Prvi krajec	18. 12. 2004	ob	17:41
Polna luna	26. 12. 2004	ob	16:07
Zadnji krajec	05. 01. 2005	ob	01:55
Mlaj	12. 01. 2005	ob	02:29

VZHODI IN ZAHODI SONCA

1. 12.	Vzhod: 07:24	1. 01.	Vzhod: 07:44
	Zahod: 16:18		Zahod: 16:27
15. 12.	Vzhod: 07:37	15. 01.	Vzhod: 07:40
	Zahod: 16:17		Zahod: 16:43
Zima se začne 21. 12. ob 13:39.			

Iz Polhovega Gradca čez hribe v Ljubljano

Slikovita cerkvice sv. Jakoba pri Katarini.

Ljubljana je res enkratno mesto! Skoraj na njenem pragu ležijo visoke gore, še bližje pa nas vabi pogorje, kamor lahko pobegnemo tudi med delavniki. Tokrat ne govoriva o Šmarni gori, ki pač stoji sama in zato ni pogorje, pač pa o Polhograjskem hribovju, ki ga nekateri imenujejo tudi Polhograjski dolomiti. Sestavljajo ga hribčki, ponekod tudi precej strmi in razdrapani, povezani z gozdnimi slemeni in hrbti. Markiranih in nemarkiranih poti je v Polhograjskih veliko, precej je tudi gozdnih cest ter vasi, ponekod nas vabijo tudi turistične kmetije - skratka dovolj ponudbe za kratkočasenje v prostem času.

Tokrat predlagava pohod od Polhovega Gradca do Ljubljane. Čeprav zima že resno trka na vrata, nam razmere pogosto omogočajo tudi takšne dogodivščine. Običajno v tem hribovju ni preveč snega, če pa že zapade, so gazi hitro uhojene in utrjene.

Nič ni lepšega kot hoja v nedotaknjeni belini in tišini snega. Vendar previdno! Zimski izleti se namreč razlikujejo od tistih v kopnih letnih časih. Največ preglavic nam povzroča zmrzal, ki spreminja steze v zoprne dričalnice. Naše avanture se tako lahko končajo z neprijetnimi padci in zdrsi. Prav zato se moramo na takšne razmere tudi pripraviti (izbira ustreznega cilja, ki upošteva vremenske razmere) in ustrezno opremiti (čevlji z narezano

gumo, derezice, pohodne ali smučarske palice, ustrezna oblačila ...).

Izhodišče

Pohod začnemo v Polhovem Gradcu, do kamor se lahko pripeljemo tudi z avtobusom iz Ljubljane. Kraj je izjemno privlačen, očara nas s čudovito lego ter nekakšnim srednjeveškim vzdušjem, ki ga pričarata vodnjak in obnovljena graščina s parkom.

Opis

Naša prva naloga je vzpon pod Polhograjsko Grmado. Oznako za pot najdemo na začetku kraja ob glavni cesti, tik pred gostilno. Markacijam sledimo sprva bolj strmo navzgor, potem pa vedno bolj zložno do zaselka Ravnek in

naprej na slikovito sleme. Po njem dosežemo pravljico lovske kočice, ki se tišči pod vršno gmoto široke vzpetine. Od tu jo lahko mahujemo naravnost navzgor po skalnatem grebenu na vrh (zelo slikovito, vendar zlasti pozimi zahtevno in nevarno).

Bolj varna in manj naporna steza vodi pod kočjo ter skoraj vodoravno preči strma južna pobočja Grmade. Ko se markacije na slemenu pod vrhom obrnejo ostro levo navzgor, se lahko še enkrat odločimo za obisk vrha (strmo, manj zahtevno kot po grebenu). Lahko pa nadaljujemo po ožji stezici naravnost naprej do sedelca severovzhodno pod vrhom Grmade. Hitro se znajdemo na udobni poti, ki vodi proti naselju Topol/Katarina. Potka se kmalu razširi

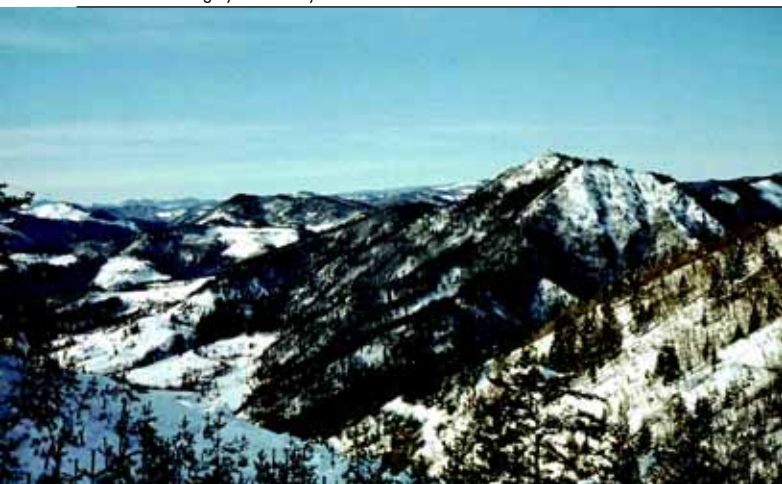
Zasneženo Polhograjsko hribovje.

Kažipot v gozdu.

Hoja pozimi je malo drugačna.

Cerkvica sv. Uršule pod Polhograjsko Grmado.

v širšo pot, ta pa v gozdno cesto, ki nas večinoma po gozdu pripelje do Topola. Tu se lahko spočijemo in okrepčamo v eni od gostiln. Prva je takoj na cestnem prelazu, do druge se moramo povzpeti po asfaltni cestici proti cerkvi sv. Katarine.

Mimo cerkve jo mahujemo pod bližnji kopasti vrh Jetrbenka. Seveda ga lahko mimogrede tudi obiščemo (zadnja strmina je precej naporna), lahko pa nadaljujemo po markirani poti proti Slavkovem domu. Tu je še ena priložnost za počitek in okrepčilo.

Za njim nas čaka kratek spust, potem pa še pot čez nižje gozdnato sleme v Stanežiče in Guncleje, kjer pridemo do postaje mestnega avtobusa.

Nevarnosti

Na poti ni zahtevnejših mest, saj poteka večino časa po markirani stezi. Če je pot mokra, a brez snega, moramo v poraščenem svetu paziti na številne korenine in blato. Za pohod v snegu moramo biti ustrezno pripravljene in opremljene.

Časi

Polhov Gradec-koča pod Grmado - 1.30 ure

Koča pod Grmado-Topol - 1.30 ure

Topol-Jetrbenk - 30-45 min

Jetrbenk-Slavkov dom - 1 ura

Slavkov dom-Šentvid - 1 ura

Skupaj: - 6-7 ur (14 km)

Zemljevid

Polhograjsko hribovje, 1 : 25.000, PZS.

PREDSTAVITVE RODOV

Rod skalnih taborov

Leto ustanovitve: 1953

Področje delovanja: Domžale, Dob, Ihan, Trzin, Brdo pri Lukovici

Število aktivnih članov: 380

Struktura rodu: čete - 6, vodi MČ - 42, vodi GG - 40, klub PP - 2, klub grč - 2

Ime in priimek najbolj zagrizene članice rodu: Nina Arnuš, Zrinjskega 15, 1230 Domžale, nina@rutka.net, 041/993300

Naslov spletne strani rodu: rst.rutka.net

Simbolika rodovega imena

Ime izvira iz časa turških vpadov, ko so se ljudje pred sovražnikom zatekali na bližnje hribe in tam postavljali skalne tabore. Lepo ohranjen tabor je ob cerkvi Sv. Kunigunde v zaselku Goričica pri Ihanu.

Navadni oves

(*Avena sativa* L.)

Spada med trave latovke. Dvo- do štiricvetni klaski vise na poganjkih razprostrtega lata. Zrna obdajajo pleve, ki pa z njimi niso zrasla. V tem se oves razlikuje od drugih žit. Oves cveti od junija do julija. Dozori od julija do avgusta, odvisno na kakšni legi raste. Je evropska rastlina, goje ga skoraj povsod. Raste od nižin do nadmorske višine približno 1700 metrov.

Učinkovine: beljakovine, maščobe, lecitin, ogljikovi hidrati, fitosterini, provitamin A, vitamini B1; B2, E, K, zrnje pa vsebuje še pantotensko kislino, mineralne snovi, kalcij, fosfor, železo, baker, mangan, cink, aluminij, kalij, magnezij.

Uporabnost: kruh, kaša, kosmiči, čaj, vzglavniki, juha, pijača, kopel.

Pijača

2 litra ovsa 8-10 krat operemo v sveži vodi, zatem ga na pol skuhamo v 4 litrih vode, odcedimo. Ko se izvleček rahlo ohladi, ga osladimo z medom. Pijačo pijemo ves dan po požirkih. Pijača pomaga za počivitev in okrepitev.

Juha

Potrebujemo: 1 liter juhe iz kocke, 10 dag ovsenih kosmičev, 4 dag masla, 1 rumenjaka, 2 žlici kisle smetane, na drobno narezan drobnjak ali zgodaj spomladi narezan čemaž, sol.

Kosmiče prepražimo na maslu, prilijemo juho in kuhamo 10 minut. Začinimo in ponovno prevremo, odstavimo. V kislino smetano stepemo rumenjaka ter vse skupaj zmešamo. Na vrh potresemo drobnjak ali čemaž.

Slani kolački

Potrebujemo: 15 dag ovsene moke, 1,5 dcl sladke smetane, 3 dag masla, 2 jajci, 3 čajne žličke na drobno narezanih zelišč (timijan, peteršilj, šetraj), sol in moko.

Ovsene kosmiče zmeljemo v kavnem mlinčku. Smetano in 2 rumenjaka penasto stepemo ter dodamo zelišča in sol. Beljake stepemo in maso vmešamo v zmes rumenjakov in smetane. Pekač premažemo z maslom in rahlo potresemo z moko. Testo namažemo na pekač 1 cm debelo. Pečemo 15 minut pri 170°C.

Narežemo, lahko ponudimo vroče ali hladno.

Ponarejeni možgani

Potrebujemo: 8 zvrhanih žlic ovsenih kosmičev, 2 dag masla, 4 žlice olja, 1 čebulo, 5 jajc, 5 žlic mleka, sol, poper.

Ovsene kosmiče prepražimo na maslu. Prelijemo s ¼ litra vode in pustimo pol ure stati. Medtem na masti prepražimo čebulo, dodamo namočene kosmiče in prepražimo. Jed osolimo, popopravimo in prelijemo z jajci, ki smo jih razžvrkljali z mlekom, ter vse lepo zapečemo.

Zimske radosti

Zima prihaja. Enkratni čas za enkratne posnetke v naravi, na izletih, zimovanjih. Narava zavita v belo snežno odejo je posebej privlačna in zanimiva za fotografiranje. Zato pri pakiranju v nahrbtnik ne pozabimo na fotoaparata. Vendar pa je lahko zima tudi sovražnik našega fotoaparata in fotografij ...

Svetloba

Zaradi snežne odeje imamo pozimi v sončnem dnevu ogromno svetlobe, ki se odbija od zasneženih predmetov. Temu primerno moramo zapirati tudi zaslonko, saj v nasprotnem primeru dobimo presvetljene fotografije. Kljub temu, da večina to delo zaupa avtomatiki, moramo biti pozorni, saj se ta v snežnih razmerah zaradi napačno izmerjene svetlobe največkrat zmoti. Zaradi obilice svetlobe pa moramo biti pozorni tudi na to, da fotoaparata nikoli dlje časa ne držimo obrnjenega z objektivom direktno proti soncu, saj

lahko zaradi leč v objektivu uničimo elektroniko ali poškodujemo naše oko. Zato je najbolje, da objektiv fotoaparata, kadarkoli ne fotografiramo, pokrijemo s pokrovčkom. S tem ga obnem tudi zaščitimo pred udarci, umazanijo in vlago.

UV filter

S svetlobo pa se odbija tudi UV svetloba. Ker pa je te svetlobe veliko in ker je tudi nevarna, moramo pozimi pri hoji po hribih uporabljati sončna očala z UV filtrom. Ravno tak filter pa moramo priviti tudi na objektiv fotoaparata. V primeru,

Zimska fotografija nam ponuja nove in zanimive poglede na že znane motive.

da takšnega filtra nimamo, dobimo posnetke, na katerih je preveč modre barve. Sneg tako ni več snežno bel, pač pa modrikast, prav tako vsi ostali predmeti. To pa je na fotografiji moteče, saj takšnega videnja narave nismo vajeni. Zato moramo uporabiti UV filter, ki UV svetlobo odbije proč od objektiv, tako da so barve na naših posnetkih videti naravne.

Poleg tega pa ima UV filter še eno zelo pomembno lastnost - ščiti objektiv pred praskami in manjšimi udarci. Tako je najbolje, da ga imamo vedno pritega na objektiv fotoaparata. In če povem še eno svojo osebno izkušnjo; nekoč se mi je ob padcu fotoaparata na tla UV filter popolnoma razbil, objektiv in fotoaparata pa sta ostala skorajda nepoškodovana.

Zasnežena pokrajina je zanimiva predvsem v hribih, vendar pa moramo biti pazljivi na nekaj nevarnosti, s katerimi zima grozi našemu fotoaparatu in posnetkom.

Prednosti fotografskega UV filtra:

- odbija UV svetlobo
- ščiti objektiv pred praskami in drugimi manjšimi poškodbami
- za svetlobo je popolnoma prepusten, tako da je z uporabo filtra nič ne izgubimo

Naslednjič pa nekaj več o dveh večjih zimskih sovražnikih fotoaparatorov - mrazu in vlagi.

FACA Daša Lamut

TOSJA-Tosy

Igralec. Scenarist in režiser. Strasten zbiratelj stripov. Žongler. In še pa še. Za taborništvo ga je navdušila knjiga Tajno društvo PGC, v kateri Mihčeva babica trdi, da tisti, ki se ukvarja z naravo, že ne more biti slab človek.

Kot je v tej rubriki navada, nam najprej povej, koliko let si že pri tabornikih, član katerega rodu si in katere akcije si se nazadnje udeležil?

K tabornikom sem začel hoditi v drugem razredu osnovne šole. Sem član Rodu Črni mrav iz Ljubljane. Nazadnje sem bil letos poleti na taborje-

nju, in sicer sem poleg tabora mojega rodu obiskal še nekaj taborov drugih rodov, ker me je zanimalo, kako je drugje.

Kako in zakaj si se odločil postati tabornik?

Moji prijatelji so bili taborniki in so me prepričali, naj se jim pridružim. Poleg tega pa sem že v mladih letih prebral knjigo Antona Ingoliča Tajno društvo PGC, kjer so omenjeni taborniki. Spominjam se babice glavnega junaka Mihca, ki v knjigi izjavi, da tisti, ki se ukvarja z naravo, ne more biti slab človek.

Tvoje ime nekateri taborniki takoj povežejo z žongliranjem. Zakaj?

Žongliral nisem že nekaj časa, a sem to rad počel še kot osnovnošolec. Pred kakšnim letom pa sem na neki taborniški čajanki želel popestriti dogajanje. Vzel sem tri krofe in žongliral z njimi, hkrati pa sem med letom krof fiksiral, ga ujel in ga vmes še malo pojedel. Nato sem spet naprej žongliral in to ponavljal. Po mojem je bil to moj največji podvig.

Poleg taborništva počneš še mnogo stvari. Začniva z igranjem v španskem gledališču.

V šoli se učim španščino in zato je naša profesorica organizirala gledališče, da bi nekateri lahko svoje znanje španskega jezika poglobili. Igramo razne zgodbe, ki jih napiše naš lektor.

Slišala sem, da zbiraš tudi stripe.

Ja, in jih poleg tega še berem. Nekateri jih samo zbirajo in prodajajo naprej, a jaz v tem ne vidim smisla. Imam vse slovenske in nekaj hrvaških Alanov Fordov, Spidermana, Miki Miško itn.

Katere stripe pa imaš najrajši?

Moj najljubši junak je Spiderman.

Zakaj?

Spiderman je super junak, ki pa je pravzaprav zelo preprost in povprečen fant in obiskuje gimnazijo - tako kot jaz. Z njim se lahko poistovetim.

Ukvarjaš se tudi z jogo, kar je malce neznačilno za moške. Kako to?

Zakaj? To je predsodek. Joga po mojem mnenju ni samo za ženske. Zdi se mi, da vsak moški potrebuje neko sprostitev, tudi moški moramo videti, do kod gre lahko naše telo. Definitivno jo priporočam tudi fantom, čeprav se jim mogoče zdi, da je to bolj "pussy" šport.

Nogomet je pravo nasprotje jogi, a ga imaš vseeno zelo rad, kajne?

Res je. Vedno sem si ga želel trenirati, a so v našem razredu to trenirali sami "pretepači". Bal sem se, da ne bom dovolj dober za njih, da bi lahko igral z njimi. Imam pa željo in zamisel za taborniško nogometno ligo. Igrali bi lahko celo proti skavtom ali proti kakšnim drugim "naravnim" organi-

zacijam. A žal gre to uresničevanje bolj počasi.

Posvetiva se še filmu. Pišeš scenarije?

Ja, v prostem času, tudi med poukom (npr. matematike), ko nimam ničesar početi in mi je dolgčas, pišem scenarije in dobivam razne ideje. Ko vidim nekoga, ki nekaj zanimivega naredi, si mislim, da bi to moralo biti v filmu, tedaj se usedem in to hitro zapišem.

Si napisal že kakšen daljši scenarij?

Napisal sem scenarij o monogamiji in moj cilj je, da film pride na mladinski filmski festival. Na lanskem festivalu so taborniki tekmovali s filmom, imenovanim Bograč. Bil je celo predvajan v Cankarjevem domu - kaj je lahko še večja čast!?

Pa si že posnel kakšen film?

Z nekaj sošolci smo posneli film, v katerem se tepeta nizozemska in slovenska vojska. V trenutku, ko bi se moral boj začeti, pa si vojaki sežejo v roke. To je bilo, ko smo v šoli imeli izmenjavo z nizozemskimi dijaki; mi smo igrali Slovence, Nizozemci pa njihovo vojsko. Vse smo posneli v eni uri, montirali smo dalj časa in kasneje, na koncu, film sploh ni bil slab.

Pišeš pa tudi za šolski časopis?

Res je. Najbolj zanimivo je bilo, ko je bila tema o poklicih. Pisal sem članek o poštarjih. Zato sem preživel cel dan s poštarjem in spoznaval, kako poteka njegov dan. Pravzaprav ima zelo zanimivo službo. Vozi se naokoli in ima razne dogodivščine ... Pisal sem tudi še razne druge članke ... in nekega dne bom morda celo novinar revije Tabor ...! ☺

NAROČAM REVIJU TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

Jaz - MALI PRINC

"Kdor hoče videti, mora gledati s srcem," je bila velika gesta Malega Princa, v prihajajočem novem letu pa TI želim, da postane le-ta tudi tvoja.

Planet Malega Princa je bil majhen, a dovolj velik svet zanj. Imel ga je rad in se je na njem počutil varnega. Tudi mi imamo radi svoj dom, svojo družino in prijatelje. Naučimo se postati samozavestni - majhni ljudje, z dobrim in toplim srčkom.

Mali Princ je občudoval zvezde. V njih je našel prijatelje, kadar je bil osamljen. Prijatelji smo in prijatelje imamo. In kadar jih ni z nami je dobro, če se spomnimo, da so nekje in da nikoli nismo sami - kot zvezde na nebu.

Mali Princ je odgovoren za svoje cvetlice, mi pa za svoja dejanja. Učimo se razumeti drug drugega, učimo se spoštovati razlike, biti potrpežljivi do sočloveka in si pomagati.

Tako kot so Malega Princa dvignili galebi in ga popeljali na raziskovanje planeta, smo tudi mi vedno znova pripravljeni na nove podvige, na nova spoznanja, na odkrivanje razpotij v nas samih in v svetu, ki nas obdaja.

Podarjeno nam je življenje. Življenje, ki je kljub vsemu trpljenju, zaradi obupa, neuspeha in krivde; vznemirljivo, lepo, zabavno in ljubeznivo; včasih plemenito in včasih zelo sivo. Poslani smo, da življenje sprejmemo kot izziv in se zavemo, da se vse zgodi z razlogom, ki je v nas samih.

Sovražnik je v meni

Čudno, kako malo je treba, da bi bili srečni; še bolj čudno pa je, da nam prav tista malenkost manjka. Naj nas te besede nobelovca Iva Andrića pospremijo k branju še enega slovenskega romana. Z neverjetno izrazno močjo mlada in simpatična pisateljica daje besedam nove dimenzije, z neposrednostjo povedanega podira tabuje, po drugi plati pa ostaja tako "naša". Slovenci bi - brez sebi lastnega patosa - verjetno že izumrli?

Najbolje označimo roman tega meseca kot - provokativen. Pretirano uravnotežene in osredinjene bralce utegne s svojo ekscentričnostjo, odkritostjo ali mestoma vulgarno neposrednostjo vreči iz utečenih kolesnic. To godi, deluje osvežilno, sili k razmišljanju in odstira nova literarna prostranstva. To je **Vesna Milek**, pred vami pa roman **Kalipso**.

Roman je napisan kot dnevnik mlade in nevrotične punce Rebeke. Njeno življenje je precej nenavadno, razgibano in vihravo, vseskozi pa razpeto v iskanje nekega nedosegljivega ideala ljubezni. Iskanje večno nezadovoljne ženske se znova in znova izteče v kratke in čustveno intenzivne avanture z malo manj prepričljivimi ljubimci. Vsaka od teh zgodb je vihar opustošenja, po katerem se nepotešenost le še stopnjuje in junakinjo vsakič znova pahne v začaran krog norosti in odvisnosti. Poleg nenehnega notranjega dialoga strasti in krivde pa celotni zgodbi romana daje močan ton še dinamično in napeto razmerje dveh prijateljic, ki se žal konča tako stereotipno - zaradi moškega.

Roman utegne mnenja bralcev razdeliti, saj ga bodo nekateri označili za "tipično žensko pisanje", z erotičnimi vložki podkrepjeno pisateljsko izlitje zaljubljenih najstnic ali kaj podobnega. Če pa uspemo preseči površna in stereotipna merila presoje, nas bo pisateljica navdušila s slogom in iz-

povedno močjo besede, ki v tem primeru odlično podkrepita sicer še eno v vrsti nenavadnih življenjskih zgodb.

Še povabilo k branju in odstavek za pokušino.

"Nekaj najlepšega si, kar se mi je zgodilo v življenju, in preveč božanska, da bi ti mazal ušesa z besedami, ki so ti jih govorili drugi," je rekel včeraj, ko sva ležala na mivki, spokojna in blažena, utrujena od strasti; drobca mivke v vesoljni plaži. Kaj govori, kod da ne ve, da je zven njegovih besed tisoč svetlobnih let stran od človeškega glasu, ki je kdaj prišel do mene, da je njegov dotik elektrike in njegov jezik strela skozi vodo moje vlažne mehkości ... "

Jež svetuje, vi preberete:
Vesna Milek, Kalipso

Princ v globokem priklonu: "Bi šla z menoj na ples?" Plesalka pa se obrne in mu pomiga z zadnjico 😊

Igra je primerna za večjo skupino (od 20-30) udeležencev in predvsem za starostno kategorijo MČ in GG, igrajo pa se jo radi tudi PP-ji.

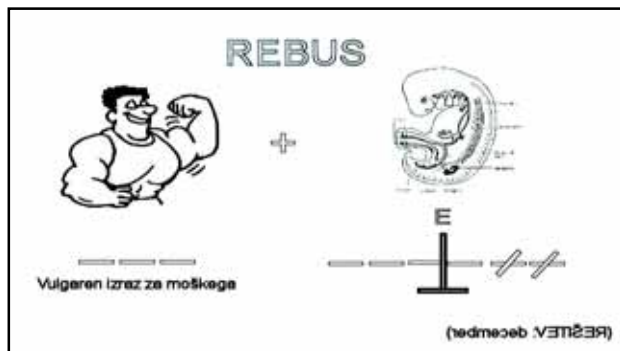
Razdelimo se v dve skupini po spolih (ali pa tudi ne). Obe skupini se postavita v vrsto, da druga drugo gledata. Fantje igrajo nekako vlogo princev, punce pa vlogo plesalk. Fantje nato začno eden po eden izbirati plesalke - vsak lahko izbira le enkrat in samo eno plesalko. To stori tako, da poklekne pred določeno plesalko in jo povabi na ples. Več potenciala imajo seveda fantje, ki pridejo prej na vrsto.

Izbrana plesalka lahko s priklonom privoli v ples, lahko pa princa tudi zavrne. To naredi tako, da se obrne in mu pomiga z zadnjico, potem pa čaka na naslednjega princa, če ta seveda pride.

Medtem, ko se principi zvrščajo, vse tiste plesalke, ki so privolile v ples, s svojimi principi naredijo kolono na eni strani prostora, zavrnjeni principi se postavijo nasproti tej koloni in le-tem se na koncu pridružijo še neizbrane plesalke ali plesalke, ki so bile izbrane, pa so princu dale košarico, potem pa niso bile ponovno izbrane.

Pari, ki sestavljajo kolono, dvignejo roke, da naredijo "tunnel" in pod njim stečejo vsi zavrnjeni in neizbrani. Plesalke in plesalci pa jih s prostimi rokami/dlanmi udarjajo po zadnjicah.

Igro se igramo toliko časa, dokler udeleženci v njej uživajo. Ne smemo biti seveda preveč presenečeni, če se med njo začno razvijati različne simpatije, dokaj hitro pa bomo tudi opazili, kdo komu zaupa.

Uh, kako se leto hitro obrne. Skoraj je že Božič, pa ni dolgo nazaj dan, ko mi je odpadla zimska dlaka. Času navkljub pa me zimski spanec še ni premamil. Še veliko je za ogledati in takih priložnosti pač ne gre zamuditi. Ena izmed njih je prav gotovo dogajanje okoli vizije in strategije; bolje rečeno večkrat omenjene skupne vizije in strategije; torej strategije taborniškega - skavtskega gibanja v Sloveniji (tako sem vsaj razumel besedico skupaj).

Lanskoletni Naboj je dal prvi otipljiv predlog, ki so ga taborniki z vseh vetrov oblikovali skupaj. Potem je predlog zaplaval v bolj politične vode (beri organe ZTS) in tam tudi ostal. Želja po skupni viziji, ki bi bila vodilo skupni strategiji, je ostala v mapah in fasciklih. Zgodilo se ni nič. Čisto nič, saj ni prišlo niti do političnega konsenza in predloga skupne vizije.

Minilo je leto in zopet je prišel čas Naboj. Le-tega si je organizator (po občutku je to načelnik ZTS oz. verjetno njegov Izvršni odbor) zamislil kot priložnost za oblikovanje skupne strategije. Super, če že ni vizije, pa naj bo vsaj strategija, ni važno kam gremo, samo da gremo in nekaj počnemo. Pa so se ušтели. "Prosto po Prešernu", kakor je debato opisal avtor članka v prejšnjem Taboru, je bilo usmerjeno predvsem v izmenjavo izkušenj (bolj življenjskih kot taborniških), dobro hrano in druženje, nihče pa ni čutil potrebe po oblikovanju idej za skupno pot v prihodnost.

Razlogov seveda ne poznam, saj nisem bil zraven. V tem trenutku tudi niso pomembni. Se mi pa zdi, in ponavadi me moj volčji občutek ne vara, da bo pred uresničevanjem skupnih idej in ciljev najprej potrebno oblikovati skupno taborniško zavest in odgovornost. Te pa v nekaterih krogih močno primanjkuje.

NAGRADNA KRIŽANKA

KRIŽANKE KRIŽKO	TREBUH PREŽEKO- VALCEV	GESLO	OSTANEK OGRIZE- NEGA SADEŽA	RAJKO LOTRIČ	FRNIKOLA	HRVAŠKI KRAJ PRI OPATJI	DVOJNIK PRI FILMSKEM SNEMANJU NEVARNIH PRIZOROV	KRIŽANKE KRIŽKO	SLAVKO IVANČIČ	REKA V SRBIJI	NEVEDEN ČLOVEK	GRENKI ZELIŠČNI APERITIV
MOŠKI, KI JE KOMU ZA VZOR		▼						SRNJIA SAMICA AMERIŠKA VESOLJSKA AGENCIJA				
PROTE- STANTSKO USMERJENA VERA NA ANGLEŠKEM												
ZASTAREL IZRAZ ZA UMIRANJE, POMOR				BLAGAJNA HRAST Z ZELO HRAPAVO SKORJLO				AM. IGRALKA GARDNER SLOVENSKA NOVINARKA (ALENKA)				
ŽIVAL, KI IMA PERUTI, KLJUN IN JE POKRITA S PERJEM						SL. PIŠEČ FRANC MEŠKO SIRO- MAŠTVO						
KRIŽANKE KRIŽKO	IZDELKI IZ SREBRA	24. IN 6. ČRKA ABECEDA TOWARNA			REKA V NEMČIJI OBLAKEC					DUŠAN OGRIN PISATELJ ZORMAN		
ELIPSOID, KI NASTANE Z VRTENJEM ELIPSE OKOLI OSI								STARO- KITAJSKO BRENKALO ZVONE AGREŽ				CHARLES EAMES
VODNA ŽIVAL S KLEŠČAMI				BIČ, SPLE- TEN IZ BRE- ZOVH ŠIB SEVERNO- AM. RIBA								
ELZA BUDAU			MESTO V ŠPANIJI ŽUŽELKA, KI SESA KRIJ, BRENCELJ						VRV			
SOL BROMOVE KISLINE							JELKA	PESNIK IN PUBLICIST MERMOLJA				
RIBOLOV												
ČLOVEK, KI JE NEKOLIKO PLJAN, VINJEN												
KRIŽANKE KRIŽKO	POTOPLJEN OTOK NA DONAVI											

Nagrajenci in nagradni razpis številka 12

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz 11. številke smo izžrebali naslednje nagrajence:

Rod zelene sreče, p.p. 34, 4228 Železniki - knjižna nagrada. Petra Čepelnik, Letuš 173, 3327 Šmartno ob Paki, knjižna nagrada. Maša Gerdin, Črtomirova 29, 1000 Ljubljana, knjižna nagrada. Anja Novljan, Dolenjska c. 64, 1000 Ljubljana - nagrada DROGE. Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 22. decembra na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 12

Rešitve so: _____

 LIERER
Penzion-restavracija
Srednje Gameljne 320

ZADRUGA

 JAZON

Reševalec: _____

 DROGA

Ali še vedno ne veste, kam boste šli za Božič,
Silvestrovo, na zimovanje
ali smučarski vikend?

Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju pravi
odgovor na vprašanje.

Ne odlašajte, čimprej pokličite 041/490 888
in si zagotovite prostor.

Uredništvo revije Tabor vam želi vesel Božič in Srečno Novo leto 2005